

Απόφασης: 51 / 2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΡΩΠΙΑΣ

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Ερμιόνη Μίστρα, και από την Γραμματέα Κωστούλα Χατζηδάκη

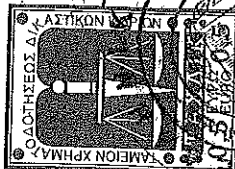
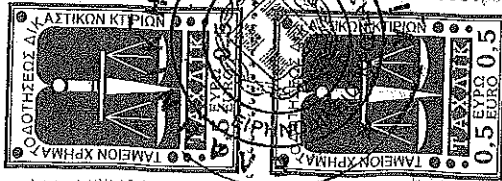
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 31 Οκτωβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΑ: ~~████████████████████~~ του, κατοίκου ~~████████████████████~~

~~████████████████████~~, επί της ~~████████████████████~~ με ΑΦΜ ~~████████████████████~~, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο αλλά κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του Ν. 3869/2010 που υπογράφονται από την πληρεξούσια δικηγόρο του Καλαποθάκη Σπυριδούλα (Α.Μ. Δ.Σ.Αθηνών 31486), η οποία προσκόμισε το με αριθμό Π3165979/12.07.2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΑΛΗΣΗ -ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΑΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΩΝ : οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 του Ν. 3869/2010 και 748 παρ.2 ΚΠολΔ):

1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4 και εκπροσωπείται νόμιμα η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα EurobankErgasias Α.Ε.» (EurobankErgasiasS.A.) και το διακριτικό τίτλο «EurobankErgasias» (Eurobank) μετά την τροποποίηση της επωνυμίας της από «Τράπεζα Ε.Ε.Γ. EurobankErgasias Ανώνυμη Εταιρία» (Ι Εφ Τζι Γιουρομπανκ Εργκασιας Ανώνυμη Εταιρία) και το διακριτικό τίτλο «EurobankErgasias», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο 3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αρ. 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου του πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ PROBANK ΑΕ." η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο 4) Της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, νομίμως εκπροσωπούμενης από τον Διοικητή της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4389/ΦΕΚ Α 94/27.05.2016, που εδρεύει στην Αθήνα η οποία παραστάθηκε με την από 05.07.2021 δήλωση του άρθρου 46 του Ν.4569/2018, που υπογράφεται από τον αναπληρωτή Πρόεδρό της Διεύθυνσης ΔΟΥ Παλλήνης Θωμά Παπουτση και εξέθεσε

νόμιμα και εμπρόθεσμα τις από 05.07.2021 απόψεις της Διοίκησης 5). Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον κ. Υπουργό των Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, οδός Κ. Σερβίας αρ. ΙΟ. (ΑΦΜ 090165560) το οποίο δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο 6). του ΝΠΔΔ με την επωνυμία "ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ" (ΕΦΚΑ), ως οιονεί καθολικού διαδόχου του ΝΠΔΔ με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ" (Ο,Α.Ε.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από το Διοικητή αυτού, το οποίο δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο 7). του ΝΠΔΔ με την επωνυμία "ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ" (ΕΦΚΑ), ως οιονεί καθολικού διαδόχου του ΝΠΔΔ με την επωνυμία "ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ -ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ" (Ι.κ.Α. -ΕΤΑΜ), που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αμερικής αρ. 12 και εκπροσωπείται νόμιμα από το Διοικητή αυτού, το οποίο δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣ : Τη ~~Μ. [redacted]~~, κατοίκου ~~[redacted]~~ αρ.3 με την ιδιότητά της ως συνοφειλέτιδας, η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015, με την επωνυμία «INTRUMHELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» [INTRUYM ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ Απο ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ] και διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», με έδρα την Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αριθμ. 109-1 I (με αριθμό Γ.Ε.Μ.Η. 151946501000 και ΑΦΜ 801215902 ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών), που εκπροσωπείται νόμιμα ενεργούσας, εν προκειμένω, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «SUNRISE I NPLFINANCEDESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770 και δ/νοη 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» με αρ. ΓΕΜΗ 157660660000 και ΑΦΜ 996763330, με έδρα στο δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αρ. 4, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ και του άρθρου 61 του ν. 4548/2018, η οποία δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο αλλά κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του Ν. 3869/2010 που υπογράφονται από την πληρεξούσια δικηγόρο της ~~[redacted]~~ (Α.Μ. Δ.Σ.Αθηνών ~~[redacted]~~), η οποία προσκόμισε το με αριθμό Π3166573 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΥΠΟΘΕΣΗΣ : Ο αιτών με την από 09.08.2018 με Γ.Α.Κ. 4898/ Ε.Α.Κ. 18 αίτησή του ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Αρχική δικάσιμος της αίτησης ορίστηκε η 09.01.2020, όπου και αναβλήθηκε η συζήτησή της για τη δικάσιμο της 09.01.2023. Στη συνέχεια ο αιτών υπέβαλε στην Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους τη με αριθμό 140731/11.05.2021 αίτησή του κατ' άρθρα 4Α έως 4Κ του Ν. 3869/2010, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου λαμβάνοντας Γ.Α.Κ. 3326/ Ε.Α.Κ. 1999/2021, ορίστηκε, δε, δικάσιμος για τη συζήτησή της, με την αριθμό 381/2022 Πράξη της Διευθύνουσας το Δικαστήριο τούτο, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Κατά την ανωτέρω ορισθείσα δικάσιμο, η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη μερίδα του σχετικού ειδικού πινακίου και συζητήθηκε, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδικών ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους δια των κατατεθεισών εγγραφών προτάσεών τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις από 18/05/2021 βεβαιώσεις του Ειδικού Τομεακού Γραμματέα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους Φώτη Κουρμούση, που προσκομίζονται μετ' επικλήσεως από τον αιτούντα, προκύπτει ότι αντίγραφο α) της με αριθμό 140731/11.05.2021 αιτήσεως επαναπροσδιορισμού κατ' άρθρα 4Α επ. του Ν. 3869/2010 που υπέβαλε ο αιτών στην ηλεκτρονική πλατφόρμα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους μέσω της πληρεξουσίας δικηγόρου του Σπυριδούλα Λαποθάκη, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου με Γ.Α.Κ. 3326/ Ε.Α.Κ. 1999/2021, καθώς και β) της σχετικής εκθέσεως προσδιορισμού της αναφερόμενης στην αρχή της παρούσας δικάσιμου για συζήτηση δυνάμει της με αριθμό 381/2022 Πράξεως της Διευθύνουσας το Δικαστήριο Ειρηνοδικείο, κοινοποιήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κατάθεση της αιτήσεως επαναπροσδιορισμού (άρθρο 4ΣΤ παρ.5 του Ν. 3869/2010), στους μετέχοντες στη δίκη πιστωτές. Καμία, πλήν της τέταρτης, όμως, εξ αυτών δεν κατέθεσε προτάσεις εντός της νόμιμης προθεσμίας του άρθρου 4Η του Ν. 3869/2010 και πρέπει να δικάσθουν χωρίς αυτήν. Η συζήτηση, ωστόσο, της υποθέσεως θα προχωρήσει σα να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες.

Με δηλώσεις της πληρεξουσίας δικηγόρου της που περιέχεται στις νομίμως προκατατεθείσες προτάσεις της η εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015, με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» [INTRUUM ELLAS ANONYMH ETAIPEIA DIAXEIRISHS APAITHSSEON AP0 DANEAIA KAI PISTWSEIS] και διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS A.E.A.A.A.Π.», με έδρα την

Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αριθμ. 109-1 Ι (με αριθμό Γ.Ε.Μ.Η. 151946501000 και ΑΦΜ 801215902 ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών), που εκπροσωπείται νόμιμα ενεργούσας, εν προκειμένω, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «SUNRISE I NPLFINANCEDESIGNATEDACTIVITYCOMPANY», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770 και δ/ση 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» με αρ. ΓΕΜΗ 157660660000 και ΑΦΜ 996763330, με έδρα στο δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αρ. 4, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ και του άρθρου 61 του ν. 4548/2018., δήλωσε ότι ασκεί κύρια παρέμβαση. Ειδικότερα, με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της, που αναπτύσσεται στις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις της, επικαλούμενη έννομο συμφέρον δήλωσε ότι ασκεί κύρια παρέμβαση και ζήτησε να μετάσχει στην παρούσα δίκη ως Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015 και την Πράξη 118/2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος και διότι η εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISEINPLFINANCEDESIGNATEDACTIVITYCOMPANY» μετά τη γένεση της εκκρεμοδικίας με την άσκηση της από 6/8/2018 αιτήσεως αρ. 4 Ν. 3869/2010 κατέστη ειδική διάδοχος της «ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», όσον αφορά τις έννομες σχέσεις που απορρέουν από τις ένδικες απαιτήσεις. Το έννομο συμφέρον της εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ANONYMH EΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», η οποία ενεργεί ως μη δικαιούχος διάδικος και ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «SUNRISE I NPLFINANCEDESIGNATEDACTIVITYCOMPANY, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», με ΑΦΜ 996763330 για την άσκηση κύριας παρέμβασης προκύπτει καθώς: Η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPLFINANCEDESIGNATED Activity COMPANY» μετά την γένεση της εκκρεμοδικίας με την υπ' αριθμ. ΕΑΚ 378/18 αίτηση αρ. 4 Ν. 3869/2010 ενώπιον του Δικαστηρίου σας, κατά την εκούσια δικαιοδοσία κατέστη ειδική διάδοχος της «ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α. με ΑΦΜ 996763330 στην έννομη σχέση, από την οποία απορρέουν οι απαιτήσεις εκ των επίδικων συμβάσεων δανείου και ως εκ τούτου τυγχάνει μοναδική δικαιούχος και εκδοχέας των εν θέματι απαιτήσεων κατ' άρθρα 455 επ. ΑΚ. Εν συνεχεία, η εταιρεία με την επωνυμία «Piraeus SNF Designated Activity Company» κατέστη ειδική διάδοχος της «Τράπεζας Πειραιώς Α.Ε.» με ΑΦΜ 094014298 στην έννομη σχέση από την οποία απορρέουν οι ένδικες απαιτήσεις και τις πρόσθετες πράξεις αυτών. Ειδικότερα, δυνάμει της από 12.09.2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ της Τράπεζας Πειραιώς με ΑΦΜ 094014298 (εφεξής η «Τράπεζα») και της εταιρείας με την επωνυμία «PiraeusSNF Designated Activity Company», η οποία εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 655516 και δ/ση Palmerston-louse, 2ος όροφος, FenianStreet, Δουβλίνο 2) (εφεξής «PiraeusSNFD.A.C.»), και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ., και του άρθρου

61 του ν. 4548/2018, όπου εφαρμόζεται, η πρώτη μεταβίβαση, αρχικώς, στην PiraeusSNFD.A.C. χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων από χορηγήσεις δανείων ή/και πιστώσεων προς οφειλέτες, των οποίων οι οφειλές ή κάποιες εξ αυτών έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες ή/και έχουν καταγγελθεί ή/και έχουν ρυθμισθεί, στο οποίο (χαρτοφυλάκιο) συμπεριλαμβάνονταν και οι απαιτήσεις από τις επίδικες συμβάσεις και τις πρόσθετες πράξεις αυτών. Η ως άνω σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων καταχωρήθηκε την 16.9.2019 σε περίληψη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 της έδρας της μεταβιβάζουσας τραπεζικής εταιρείας που τηρείται στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και συγκεκριμένα στον τόμο 10 με αριθμό 271 και αριθμ. πρωτ. 237/16.9.2019, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 3156/2003. Σύμφωνα με το άρθρο IO του ν. 3156/2003, η μεταβίβαση αυτή έχει αποτέλεσμα εκχώρησης, σύμφωνα με τα άρθρα 39 και 44 του ΝΔ 17.7-13.8/1923 (παρ. 12), η δε καταχώρηση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο επέχει θέση αναγγελίας της εκχώρησης προς τους οφειλέτες. Η δε μεταβιβάζουσα τραπεζική εταιρεία συνέχισε να τηρεί στα συστήματά της για λογαριασμό της PiraeusSNFD.A.C. τα βιβλία και στοιχεία σχετικά με την παραπάνω αναφερόμενη σύμβαση δανείου. Η εκχώρηση προς την PiraeusSNFD.A.C. των απαιτήσεων εκ της επίδικων συμβάσεων προκύπτει από το προσκομιζόμενο με αριθμ. πρωτ. 2690 αντίγραφο εξ αποσπάσματος του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, που επισυνάφθηκαν ως Παράρτημα στην ως άνω με αρ. πρωτ. 237/2019 περίληψη. Περαιτέρω, δυνάμει της από 12.9.2019 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων διεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο, νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. 238/16-9-2019 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, στον τόμο 10 με αριθμό 272, την 16.09.2019, σε συνδυασμό με την ομοίως δημοσιευθείσα σε περίληψη στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών μεταβολή του προσώπου του διαχειριστή, με αρ. πρωτ. 251/23.9.2019, στον τόμο 10 με αριθμό 285 την 23.9.2019, η PiraeusSNFD.A.C. ανέθεσε κατ' άρθρο IO 14 Ν. 3156/2003 την είσπραξη και διαχείριση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων αρχικά στην Τράπεζα Πειραιώς με Α.Φ.Μ. 094014298 και, εν συνεχεία, στην εταιρεία με την επωνυμία «IntrumFlellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» ως μετονομασθείσα από «AlternativeFinancialSolutions Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» (ορ. προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 1832581 ανακοίνωση της Υπηρεσίας Γ.Ε.ΜΗ. του Εμπορικού & Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών), σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015 και την ΠΕΕ 118/19-052017. Εν συνεχεία, την 30-12-2020 εγκρίθηκε και καταχωρήθηκε στο ΓΕΜΗ η διάσπαση της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ανώνυμος Εταιρεία» με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. 225501000 και ΑΦΜ 094014298 (εφεξής η «Διασπώμενη Τράπεζα»), δι' αποσχίσεως του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και εισφοράς του στη νεοσυσταθείσα τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ανώνυμος Εταιρεία», με έδρα την Αθήνα, οδός Αμερικής αριθ. 4, με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. 157660660000 και ΑΦΜ 996763330 (εφεξής η «Τράπεζα Πειραιώς»), σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 26.199/18-12-2020 σύμβαση διάσπασης και σύστασης νέας εταιρείας του συμβολαιογράφου Πειραιά ~~ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗΣ~~. Η ως άνω διάσπαση εγκρίθηκε με την αριθμ. πρωτ. 139241 / 3012-2020 απόφαση του Τμήματος Εταιρειών του Υπουργείου Ανάπτυξης και

Επενδύσεων, που καταχωρήθηκε στο ΓΕΜΗ και δημοσιεύθηκε στα στοιχεία της Διασπώμενης Τράπεζας και της Τράπεζας Πειραιώς, με τις υπ' αριθμούς πρωτ. 139264/30-12-2020 και 139406/30-12-2020 ανακοινώσεις αντίστοιχα. Συνεπεία της ανωτέρω διάσπασης δι' απόσχισης κλάδου, η Τράπεζα Πειραιώς υποκαταστάθηκε, δυνάμει καθολικής διαδοχής, στο σύνολο των περιουσιακών στοιχείων, εννόμων σχέσεων και εν γένει δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της Διασπώμενης Τράπεζας που σχετίζονται με τον αποσχισθέντα κλάδο τραπεζικής δραστηριότητας, μεταξύ των οποίων και η έννομη σχέση από την ως άνω, από 1209-2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, δημοσιευθείσας της σχετικής μεταβολής που επήλθε για τον λόγο αυτό στην τελευταία, στο ειδικό βιβλίο του άρ. 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών και συγκεκριμένα στον τόμο 12, αριθμό 43 και έλαβε αριθμ. πρωτ. 53/10-03-2021, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 3156/2003. Περαιτέρω, την 10/03/20 ΠiraeusSNFDAC προέβη σε επανεκχώρηση προς την Τράπεζα Πειραιώς (αποτιλοτοποίηση επαναμεταβίβαση), μέρους των μεταβιβαοΘεισών απαιτήσεων, σε εκτέλεση της αρχικής σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι ένδικες απαιτήσεις και τις πρόσθετες πράξεις αυτών, δημοσιευθείσας της σχετικής μεταβολής (επαναγοράς) της από 12-09-2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης σε περίληψη με αριθμ. πρωτ. 54/10-03-2021, στο ίδιο ως άνω ειδικό βιβλίο του άρ. 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 12 με αριθμό 44, σε συνδυασμό με το με αριθμ. Πρωτ. 167 προσκομιζόμενο αντίγραφο εξ αποσπάσματος του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, που επισυνάφθηκε ως Παράρτημα στην αρ. πρωτ. 54/2021 περίληψη, από τα οποία αποδεδεικνύεται η επανεκχώρηση προς την Τράπεζα Πειραιώς των απαιτήσεων εκ των επίδικων συμβάσεων. Ακολούθως, η Τράπεζα Πειραιώς μεταβίβασε τις ένδικες απαιτήσεις και τις πρόσθετες πράξεις αυτών στην εδρεύουσα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «Sunrise I NPLFinanceDesignatedAcitivityCompany», νομίμως εκπροσωπούμενη. Ειδικότερα, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ της Τράπεζας Πειραιώς και της εταιρείας με την επωνυμία «Sunrise I NPLFinanceDesignatedAcitivityCompany», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770 και δ/νση 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ., και του άρθρου 61 του ν. 4548/2018, όπου εφαρμόζεται, η Τράπεζα Πειραιώς μεταβίβασε στην «Sunrise I NPLFinanceDesignatedAcitivityCompany», χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων από χορηγήσεις δανείων ή/και πιστώσεων προς οφειλότες, των οποίων οι οφειλές ή κάποιες εξ αυτών έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες ή/και έχουν καταγγεληθεί ή/και έχουν ρυθμισθεί, στο οποίο (χαρτοφυλάκιο) συμπεριλαμβάνονται και οι ένδικες απαιτήσεις. Η ως άνω σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων καταχωρήθηκε την 17-03-2021 σε περίληψη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 της έδρας της Τράπεζας Πειραιώς που τηρείται στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και συγκεκριμένα στον τόμο 12 με αριθμό 52 και αριθμ. πρωτ. 62/17-03-2021 σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 3156/2003. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 3156/2003, η μεταβίβαση αυτή έχει αποτέλεσμα εκχώρησης, σύμφωνα με τα άρθρα 39 και 44 του ΝΔ 17.7-13.8/1923 (παρ. 12), η δε καταχώρηση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο επέχει θέση αναγγελίας

της εκχώρησης προς τους οφειλέτες. Η δε Τράπεζα Πειραιώς συνέχισε να τηρεί στα συστήματά της για λογαριασμό της «Sunrise I NPL Finance Designated Activity Company», τα βιβλία και στοιχεία σχετικά με την παραπάνω αναφερόμενη σύμβαση δανείου. Με την άνω μεταβίβαση των εν λόγω απαιτήσεων στην «Sunrise I NPL Finance Designated Activity Company», μεταβιβάστηκε αυτοδικαίως κάθε διαπλαστικό ή άλλο δικαίωμα που συνδέεται με τις μεταβιβάσθεισες απαιτήσεις, με αποτέλεσμα η «Sunrise I NPL Finance Designated Activity Company», να είναι πλέον αποκλειστικός δικαιούχος όλων των απαιτήσεων που απορρέουν από τις επίδικες συμβάσεις και τις πρόσθετες πράξεις αυτής, καθώς και κάθε παρεπόμενου ή διαπλαστικού ή άλλου δικαιώματος που συνδέεται με αυτή, όπως τούτο προκύπτει από το προσκομιζόμενο αντίγραφο εξ αποσπάσματος του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, που επισυνάφθηκε ως Παράρτημα στην αρ. πρωτ. 62/2021 περίληψη, από το οποίο αποδεικνύεται η εκχώρηση προς την «Sunrise I NPL Finance Designated Activity Company», των επίδικων απαιτήσεων. Περαιτέρω, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων διεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο, νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. 63/ 17-03-2021 το Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, στον τόμο 12 με αριθμό 53, την 17-03-2021, η «Sunrise I NPL Finance Designated Activity Company», ανέθεσε κατ' άρθρο ΙΟ 14 Ν. 3156/2003 την είσπραξη και διαχείριση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων στην ίδια ως άνω εταιρεία με την επωνυμία «Intrum Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις», σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015 και την ΠΕΕ 118/19-05-2017. Σημειώνεται ότι η «Intrum Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» ως μετονομασθείσα από «Alternative Financial Solutions Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» αποτελεί εταιρεία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015, στην οποία χορηγήθηκε η σχετική άδεια από την Επιτροπή Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, δυνάμει της υπ' αριθμ. 326/2/17.09.2019 απόφασης της παραπάνω Επιτροπής (ΦΕΚ τ.Β 3533/20.09.2019). Κατ' άρθρο δε Ι Ι εδ. γ Ν. 4354/2015 τα δικαιώματα της αποκτώσας εταιρείας «Sunrise I NPL Finance Designated Activity Company», εκ των μεταβιβάσθεισών απαιτήσεων ενασκούνται αποκλειστικά από την διαχειρίστρια εταιρεία INTRUM HELLAS. Επειδή κατ' άρθρο 225 ΚΠολΔ η επέλευση της εκκρεμοδικίας δεν στερεί τους διαδίκους από την εξουσία να μεταβιβάσουν το επίδικο πράγμα, η δε μεταβίβαση του επίδικου πράγματος δεν επιφέρει καμία μεταβολή στη δίκη και ο ειδικός διάδοχος έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση, δια του, κατ' άρθρο 2 παρ. 4 και της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, νομιμοποιούμενου προς διεξαγωγή της δίκης, ήτοι της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUMHELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», ως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ALTERNATIVEFINANCIALSOLUTIONS ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ». Επειδή, εν προκειμένω η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «INTRUMHELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», (ως μετονομάστηκε η

«ALTERNATIVEFINANCIALSOLUTIONS MONOΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ») ενεργούσα επ' ονόματι και για λογαριασμό σχετικά με τις ανωτέρω μεταβιβασθείσες απαιτήσεις ως διαχειρίστρια, πληρεξούσια της δικαιούχου αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «SUNRISE I NPLFINANCEDESIGNATEDACTIVITYCOMP1\NY», ειδικής διαδόχου της Τράπεζας Πειραιώς με ΑΦΜ 996763330 στο ουσιαστικό δικαίωμα, που αποτελεί αντικείμενο της δίκης, δικαιούται να συμμετάσχει στην ανοιγείσα δίκη με την άσκηση κύριας παρέμβασης. Επειδή σύμφωνα με το αρ. 2 του Ν. 4354/2015, οι Εταιρείες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να εγείρουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε Κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του Ν. 4307/2014. Επειδή, όπως αναφέρεται στην παρ. 4 του ως άνω άρθρου, εφόσον οι Εταιρείες Διαχείρισης συμμετάσχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, παρ' όλο που Οα παρίσταται η «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» ως διάδικος, το δεδικασμένο της απόφασης ισχύει υπέρ και κατά του δικαιούχου της απαίτησης, ήτοι εν προκειμένω της «SUNRISE I NPLFINANCEDESIGNATEDACTIVITYCOMPANY», κατά τη σχετική πρόβλεψη του αρ. 2 παρ. 4 Ν. 4354/2015. Επειδή δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, όπως καταχωρήθηκε την 17-03-2021 σε περίληψη στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 της έδρας της Τράπεζας Πειραιώς που τηρείται στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών και συγκεκριμένα στον τόμο 12 με αριθμό 52 και αριθμ. πρωτ. 62/17-03-2021 σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ν. 3156/2003. μεταβιβάστηκαν οι ως άνω απαιτήσεις από την ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ στην εταιρεία την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCEDESIGNATED I\CTIVITYCOMPANY» η οποία κατέστη ειδική διάδοχος αυτής. Επειδή το γεγονός, ότι στο Ελληνικό δικονομικό σύστημα προβλέπεται η σύμπτωση του προσώπου του υποκειμένου της επίδικης έννομης σχέσης και του νομιμοποιούμενου προς διεξαγωγή της δίκης, δεν επηρεάζει την νομιμοποίηση μας, καθότι πηγή αυτής τυγχάνουν οι διατάξεις του Ν. 4354/2015, ήτοι η νομοθετική βούληση και όχι η συμβατική θεμελίωση αυτής. Επειδή τυχόν συμφωνία μεταξύ των μερών που καθιστά ανεκχώρητη κάποια απαίτηση κατ' αρ. 464 ΑΚ επ, συνδεόμενη με προσωποπαγή ή μη παροχή, δεν παραμένει ισχυρή εν προκειμένω κατ' άρθρο 10 παρ. 8 ν. 3156/2003 και αρ.3 παρ. 3 Ν. 4354/2015. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η παρεμβάση των ως άνω εταιρείας, υπό την ιδιότητά της ως εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων και μη δικαιούχος διάδικος των ειδικών διαδόχων αλλοδαπών εταιρειών που ανωτέρω αναφέρθηκαν, εκτιμάται από το παρόν Δικαστήριο ως αυτοτελής πρόσθετη παρεμβάση (225 παρ. 2, 325, 83 και 741 ΚΠολΔ) και αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, παραδεκτώς ασκείται σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις καθώς και του άρθρου 41Α του νόμου 3869/2010, όπως προστέθηκε με τον νόμο 4745/2020, και είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 83, 741 και 752 παρ. 2 ΚΠολΔ και σε αυτές των άρθρων 10 παρ. 14 ν. 3156/2003 και 2 παρ. 4 ν. 4354/2015, εφόσον είναι πρόδηλο το έννομο συμφέρον

της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας αφενός λόγω της εξουσίας που της δίνει ο νόμος ως διαχειρίστρια εταιρία να νομιμοποιείται ενεργητικά και παθητικά στην παρούσα δίκη και αφετέρου λόγω των επελθουσών ειδικών διαδοχών των εταιρειών κατά του αιτούντα, των οποίων ζητείται η ένταξη στις διατάξεις του ν. 3869/2010, οι οποίες έχουν ενσωματωθεί στην κατάσταση πιστωτών τους και αποτελούν πλέον απαιτήσεις των ειδικών διαδόχων, διαχειρίστρια των οποίων είναι η παρεμβαίνουσα, το δε δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει τόσο την ίδια όσο και τις ειδικές διαδόχους. Η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση θα ενωθεί και θα συνεκδικασθεί με την κρινόμενη αίτηση, αφού υπάγονται στην ίδια διαδικασία, είναι συναφείς και διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρα 31, 246, 285 και 741 ΚΠολΔ) και θα εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Επισημαίνεται ότι η εν λόγω αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα υπέχει θέση αναγκαίας ομοδίκου της υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση καθ' ης ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας, εφόσον έχει κλητευθεί νομίμως, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από την παριστάμενη αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, με αποτέλεσμα να δικάζεται αντιμωλία (ΑΠ 368/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Ο αιτών με την κρινόμενη από 07.08.2018 με Γ.Α.Κ. 4898/ Ε.Α.Κ.378/2018 αίτησή του, όπως αυτή νομίμως (άρθρο 4Δ παρ.2 του Ν. 3869/2010) εισάγεται προς συζήτηση με την προαναφερόμενη με αριθμό 140731/18.05.2021 αίτησή του κατ' άρθρα 4Α έως 4Κ του Ν. 3869/2010 που υποβλήθηκε στην πλατφόρμα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου με Γ.Α.Κ. 3326/ Ε.Α.Κ. 1999/ 2021 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τους μετέχοντες στη δίκη πιστωτές του, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην ως άνω αίτηση αναλυτική κατάσταση οφειλών, ζητά, σύμφωνα με το σχέδιο διευθετήσεως που υποβάλλει, αφού ληφθούν υπόψη η προσωπική, οικογενειακή, περιουσιακή και εισοδηματική του κατάσταση, τη ρύθμιση των χρεών του, την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας του, να του χορηγηθεί περίοδος χάριτος κατά την οποία να μην καταβάλλει κανένα ποσό στο πλαίσιο του 9 παρ 2 για 3 χρόνια ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στη δόση του άρθρου 8 παρ 2 του νόμου 3869/2010 και να μην επιβαρυνθεί συγχρόνως με καταβολές και των δύο άρθρων, την απαλλαγή του από το υπόλοιπο των χρεών του κατ' άρθρο 11 παρ.1 του Ν. 3869/2010, να μην εκχωρηθούν οι αναφερόμενες στην παρούσα απαιτήσεις των ως άνω πιστωτικών ιδρυμάτων σε αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα και επικουρικώς να δεσμεύονται οι οποιοδήποτε εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών από την εκδοθησομένη απόφαση του Δικαστηρίου και το συμψηφισμό της δικαστικής δαπάνης μεταξύ των διαδίκων.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, πού είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010), κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010, άρθρα 739 επ. ΚΠολΔ), καθώς: α) τηρήθηκε η προδικασία του προδικαστικού συμβιβασμού που προβλέπεται

από την διάταξη του άρθρου 5 παρ.2 του Ν. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ.10 του άρθρου 2 της ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Α.4 του Ν. 4336/2015 και εφαρμόζεται για αιτήσεις που κατατίθενται μετά την 14/08/2015, όπως η κρινόμενη, με τη **βεβαίωση της αποτυχίας αυτού και την έκδοση προσωρινής διαταγής** (βλ. την από 11.12.2018 προσωρινή διαταγή του Ειρηνοδίκη του παρόντος δικαστηρίου), β) τηρήθηκε η **εμπρόθεσμη και νομότυπη επίδοση** της κρινόμενης αιτήσεως στους πιστωτές εντός της προθεσμίας των 15 ημερών από την κατάθεσή της, όπως προβλέπει η διάταξη του άρθρου 5 παρ.1 του Ν. 3869/2010, όπως αυτό έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 13 του Ν. 4161/2013 και ισχύει για την κρινόμενη αίτηση, όπως προκύπτει από τις με αριθμό: 1. αριθ. 4846 Ε'/10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή, από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς την πρώτη καθ' ης (Σχρε.: Α14) 2. Τη με αριθ. 4852/10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή, από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς τη δεύτερη καθ' ης (Σχρε.: ΑΙ 5) 3. Τη με αριθ. 4856 Ε' 10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς την τρίτη καθ' ης. (Σχρε.: ΑΙ 6) 4. Τη με αριθ. 4832 Ε' / 10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς την ΑΑΔΕ (Σχρε.: Α17) 5. Τη με αριθ. 4831 Ε' 10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Διαμαντή, από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής μου προς τον Υπουργό Οικονομικών, ως νόμιμο εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου (Σχρε.: Α18) 6. Τη με αριθ. 4840 Ε' 10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή, από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς τον ΕΦΚΑ, ως οιονεί καθολικό διάδοχο του τ. ΟΑΒΕ (Σχρε.: Α19) 7. Τη με αριθ. 4839 Ε' 10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή, από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς τον ΕΦΚΑ, ως οιονεί καθολικό διάδοχο του τ. ΙΚΑ- ΕΤΑΜ (Σχρε.: Α20) 8. Τη με αριθ. 4858 ΕΥ 10-08-2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Ι. Διαμαντή, από την οποία αποδεικνύεται η νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοση της ένδικης αίτησής του προς τη σύζυγό του, ~~Ανδρέα Ι. Διαμαντή~~ (συνοφειλέτιδα) (Σχρε.: Α21). γ) **κατατέθηκαν, κατά την υποβολή της κρινόμενης αιτήσεως, στη γραμματεία αυτού του δικαστηρίου τα έγγραφα που αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 και 2 του Ν. 3869/2010, όπως οι παράγραφοι αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 1 παρ. 3 και 4 της ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 και εφαρμόζονται για αιτήσεις που κατατίθενται μετά την 14/08/2015, όπως η κρινόμενη, συμπεριλαμβανομένης της υπεύθυνης δηλώσεως για την ορθότητα και πληρότητα της οικονομικής κατάστασης και τις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων κατά την τελευταία τριετία (βλ. τις από 07/07/2021, υπεύθυνη δήλωση του αιτούντα σχετικά 16,17,18), και δ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντα για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από**

αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 (βλ. τη με αριθμό 97/21.11.2022 βεβαίωση της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Κρόπιας Καραββιας Μελομένης).

Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση είναι επαρκώς **ορισμένη**, αφού περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία που απαιτούνται κατά το νόμο (άρθρα 1 παρ.1 και 4 παρ.1 του Ν. 3869/2010) για το ορισμένο αυτής και συγκεκριμένα: α) η έλλειψη της πτωχευτικής ικανότητας του αιτούντα, β) η μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, γ) η κατάσταση της περιουσίας του και τα εισοδήματά του, δ) η κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών του κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και ε) σχέδιο διευθέτησεως των οφειλών του. Η υπό κρίση αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτόμενου του σχετικού ισχυρισμού της αυτοτελώς παρεμβαίνουσας, καθότι στην κρινόμενη αίτηση διαλαμβάνονται τα απαραίτητα στοιχεία, όπως αυτά καθορίζονται στα άρθρα 1 παρ. 1 και 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010 σε συνδυασμό με τα άρθρα 118 και 757 ΚΠολΔ, ως ελάχιστο περιεχόμενο της αιτήσεως, που αποτελεί καταρχήν και το όριο ελέγχου πληρότητας της αιτήσεως, ήτοι: α) μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντα, β) κατάσταση της περιουσίας του και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του, γ) κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, δ) τυχόν μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, στις οποίες προέβησαν την τελευταία τριετία πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, ε) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών και στ) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του. Παραπάνω από τα στοιχεία που ορίζονται στην ως άνω διάταξη, μπορεί να είναι χρήσιμα για τον προσδιορισμό της οικονομικής καταστάσεως του οφειλέτη, την αξιολόγηση της αδυναμίας πληρωμής των οφειλών του κ.λπ., όμως θα μπορούν αυτά να προκύπτουν και από τις αποδείξεις και δεν συνιστούν έλλειψη τέτοια, η οποία να μπορεί να προκαλέσει το απαράδεκτο της αιτήσεως (ΑΠ 64/2017, ΕιρΚουφ 3/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠΧαν 654/2013 αδημ., ΜΠΑλεξ 190/2012 αδημ., ΕιρΘεσ 137/2014 αδημ., ΕιρΘεσ 5104 και 5105/2011, ΕιρΧαν 396/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις του ν. 3869/2010, σελ. 104-107, αριθ. 41-45, Ε. Κιουπτσίδου Αρμ./64 - Ανάτυπο σελ. 1.477).

Τέλος, η κρινόμενη αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο καταθέσεως της κρινόμενης αιτήσεως, καθόσον, με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά, συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής των αιτούντων στη ρύθμιση του νόμου εφόσον πρόκειται για φυσικά πρόσωπα, στερούμενα πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη τους δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρυθμίσεως και έχουν ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής αυτών. Πλην των αιτημάτων : α) να επικυρωθεί το σχέδιο διευθέτησης το οποίο είναι μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή η επικύρωση του τροποποιημένου από τους διαδίκους, σχεδίου, δεν αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως του άρθ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, στην περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω

επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του επικυρώνει το σχέδιο ή το τροποποιημένο σχέδιο, το οποίο από την επικύρωσή του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Το Δικαστήριο, στο δικονομικό στάδιο που ακολουθεί την κατάθεση της αιτήσεως στην Γραμματεία του Δικαστηρίου μέχρι και την συζήτηση, δεν έχει την εξουσία να υποχρεώσει σε συμβιβασμό τους διαδίκους ή τους πιστωτές και συνεπώς το εν λόγω αίτημα δεν έχει νόμιμη βάση (388/2012 ΕιρΚαβ), β) του αιτήματος περί αναγνώρισης της απαλλαγής του αιτούντα από το υπόλοιπο των χρεών του μετά την τήρηση από μέρους του των όρων της ρύθμισης του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010, το οποίο αλυσιτελώς και πρόωρα προβάλλεται, διότι η αναγνώριση της απαλλαγής γίνεται μετά τη λήξη της ρύθμισης (αρθρ. 11 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο ν. 3869/2010) και σε κάθε περίπτωση είναι περιττό, δεδομένου ότι η απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη προβλέπεται απευθείας από το νόμο ως αποτέλεσμα της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων που του επέβαλε η απόφαση (αρθρ. 4 παρ. 1 ν. 3869/2010) και γ) του αιτήματος περί χορήγησης περιόδου χάριτος για τις καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, δεδομένου ότι μετά την προσθήκη στο άρθρο 9 της παραγράφου 2β (όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 63 παρ. 3 του Ν. 4549/2018-ΦΕΚ Α' 105/14.06.2018) δεν προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης περιόδου χάριτος στον οφειλέτη, συνεπώς οι ρυθμίσεις των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 θα πρέπει να εκκινούν ταυτόχρονα δ) να μην εκχωρηθούν οι αναφερόμενες στην παρούσα απαιτήσεις του σε αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα και επικουρικός σε περίπτωση που επέλθει η ως άνω εκχώρηση, να δεσμεύονται οποιοδήποτε εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών, από την εκδοθησομένη απόφαση του Δικαστηρίου, διότι αφενός εμπίπτει στις εξουσίες του παρόντος Δικαστηρίου και αφετέρου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 455 και 460 ΑΚ, ο δανειστής μπορεί με σύμβαση να μεταβιβάσει σε άλλο την απαίτηση του χωρίς τη συναίνεση του οφειλέτη (εκχώρηση), ο δε εκδοχέας δεν αποκτά δικαιώματα απέναντι στον οφειλέτη και στους τρίτους πριν ο ίδιος ή ο εκχωρητής αναγγείλει την εκχώρηση στον οφειλέτη. Η εκχώρηση αποτελεί τρόπο μεταβίβασης της απαίτησης και στα πλαίσια άλλων νόμων που επιδιώκουν ειδικότερους σκοπούς. Τέτοιος είναι ο ν. 3156/2003, με τον οποίο προβλέπεται η μεταβίβαση απαιτήσεων ακόμη και των καταναλωτών, με σκοπό την τιτλοποίηση. Η καταχώριση της μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, λογίζεται ως αναγγελία, από δε την καταχώριση της σχετικής σύμβασης στα οικεία βιβλία επέρχεται η μεταβίβαση της απαίτησης και ο οφειλέτης οφείλει εφεξής στον εκδοχέα, ο οποίος είναι πλέον ο νέος δανειστής, άνευ έτερης επιβαρύνσεως αυτού (ΜΠΡ ΑΘ 2391/2011 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΕιρΠειρ 163/2012 ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ «ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ & ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ», Τεύχος 11/2012 και παρατηρήσεις Κρητικού κάτω απ' αυτή). Συνεπώς δυνάμει και της ανωτέρω νομολογίας, η μεταβίβαση της απαίτησης πρέπει να καταχωριστεί στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, από την καταχώριση δε αυτή (η οποία λογίζεται ως αναγγελία), επέρχεται η μεταβίβαση της απαίτησης και ο οφειλέτης οφείλει εφεξής στον εκδοχέα άνευ έτερης επιβαρύνσεώς του, ο οποίος είναι πλέον ο νέος δανειστής, νομιμοποιούμενος άλλωστε παθητικά στην δίκη που ανοίγεται από την κατάθεση της αίτησης του Ν. 3869/2010 για την υπαγωγή στον Ν. 3869/2010. Τέλος ως μη νόμιμο και συνεπώς απορριπτέο τυγχάνει το αίτημα να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων

αφού στη διαδικασία ρύθμισης οφειλών δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη (άρθρο 8 παρ.6 του Ν.3869/2010) Κατά τα λοιπά, πρέπει η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά και την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησης

Η παρεμβαίνουσα πιστώτρια, με τις από 13/07/2021 προτάσεις της, που κατατέθηκαν εμπροθέσμως στη Γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου, άσκησε, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στη νομική σκέψη της παρούσας, αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της πρώτης των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», ως ειδική διάδοχος της μετά την εκκρεμοδικία, και ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις της αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση, ως απαράδεκτη, νόμω και ουσία αβάσιμη, ισχυριζόμενη ότι ο αιτών δεν έχει περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης και γενικής αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του και προέβαλε παραδεκτά α) την ένσταση καταχρηστικής άσκησης της υπό κρίση αίτησης, ισχυριζόμενη αφενός ότι ο αιτών άσκησε την υπό κρίση αίτηση πριν εξαντλήσει κάθε πρόσφορο μέσο αποπληρωμής των οφειλών του και αφετέρου ότι ο αιτών κατά την εκπόνηση του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του δεν έλαβε υπόψη του τα συμφέροντα της πιστώτριάς της, με κίνδυνο να απολεσθεί μεγάλο μέρος της απαίτησης της τελευταίας. Η προκειμένη ένσταση κρίνεται απορριπτέα, ως απαράδεκτη, κατά το μέρος που βάλει κατά της άσκησης της κρινόμενης αίτησης, καθώς τα περιστατικά αυτά και αληθή υποτιθέμενα, δεν μπορούν να θεμελιώσουν την ένσταση του άρθρου ΑΚ 281, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο απορρέει από διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, και όχι από διατάξεις δικονομικές (βλ. ΟΛΑΠ 5/2011 ΝοΒ 2011.1867, ΟΛΑΠ 8/2001 ΕΛΛΔνη 2001.382, ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 683/1999, ΑΠ 392/1997, ΕφΠειρ 357/2005 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η εκ μέρους του αιτούντος ενάσκιση του δικαιώματός του που παρέχεται από το νόμο, εντός των πλαισίων που προδιαγράφονται σε αυτόν, δεν μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική. Στα πλαίσια του γενικότερου πνεύματος του ν. 3869/2010, παρέχεται η δυνατότητα στο φυσικό πρόσωπο της ρύθμισης των χρεών του με απαλλαγή από αυτά και η ρύθμιση αυτή βρίσκει νομικό έρεισμα στο ίδιο το κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία άλλωστε και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Εξάλλου, κατά το μέρος που βάλει κατά του περιεχομένου του σχεδίου διευθέτησης της αιτούσας είναι μη νόμιμη, καθώς, η αίτηση του οφειλέτη θα γίνει δεκτή από το Δικαστήριο μόνο με τη διαπίστωση της ύπαρξης των προϋποθέσεων του άρθρου 1 του νόμου και εφόσον βέβαια αυτός δεν περιήλθε με δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, στοιχείο που αν αποδειχθεί από τούς πιστωτές, θα έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη της αίτησης ως

ουσιαστικά αβίασμη, το δε σχέδιο διευθέτησης των οφειλών καθορίζεται κατά την ελεύθερη κρίση του οφειλέτη, χωρίς κάποιο περιορισμό, αρκεί να είναι επαρκώς προσδιορισμένο ώστε να μπορεί να προκαλέσει τη συναίνεση των πιστωτών και τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού, αλλά δε δεσμεύει το Δικαστήριο, το οποίο σε περίπτωση που θα το κρίνει μη εύλογο και αποδεκτό θα επέμβει και θα το διαμορφώσει αποκλίνοντας από τα αιτηθέντα (ΕιρΛαμ 161/2018, ΕιρΛαμ 198/2018, ΕιρΠατρ 34/2018, ΕιρΠολυγύρου 115/2018, ΕιρΝικ 4/2014, ΕιρΠατρ 52/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και β) την ένσταση δόλιας περιέλευσης του αιτούντα σε αδυναμία πληρωμής, η οποία αν και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.3869/2010 θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθώς προβάλλεται αορίστως (και το Δικαστήριο δε δύναται να τη λάβει υπόψη του αυτεπαγγέλτως), καθόσον δεν παρατίθενται τα πραγματικά γεγονότα που τη θεμελιώνουν και οι βαρύνονται με την προβολή και απόδειξή τους οι πιστωτές. Ειδικότερα, δεν αναφέρονται 1) το αρχικό και το τελικό ύψος των τραπεζικών προϊόντων που η αιτούσα συμφώνησε να λάβει, 2) ο χρόνος που τα συμφώνησε και τα έλαβε, 3) τα εισοδήματά της κατά το χρόνο λήψεως των δανείων, 4) η μηνιαία δόση που έπρεπε να καταβάλλει και 5) τα έξοδα διαβιώσεώς της κατά το χρόνο λήψης των δανείων και κυρίως οι οικονομικές δυνατότητες αυτής κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών (ή οι ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές της δυνατότητες), ώστε με βάση τα δεδομένα αυτά να καταστεί δυνατόν να κριθεί αν πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός της θα την οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 59/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 515/18 σε ιστοσελίδα ΑΠ, ΜΠρΗρακλ 648/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ειρ Πατρών 179/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). γ) ως προς την ένσταση αντισυνταγματικότητας που προβάλλεται από την τέταρτη των καθών λεκτέα τα ακόλουθα : Με τις διατάξεις του Ν. 4336/2016 που τροποποίησαν αυτές του Ν. 3869/2010 ως ίσχυε, δίδεται πλέον η δυνατότητα στους οφειλέτες να υπαγάγουν, μεταξύ άλλων, και τις οφειλές τους προς τα ασφαλιστικά ταμεία και τη φορολογική διοίκηση με την προϋπόθεση ότι οι οφειλές αυτές, όπως και οι υπόλοιπες: α) δεν έχουν αναληφθεί ή βεβαιωθεί το τελευταίο έτος πριν την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του αρθρ. 4, β) δεν δημιουργήθηκαν από αδίκημα που τελέσθηκε από τον οφειλέτη με δόλο ή βαρεία αμέλεια, γ) δεν συνίστανται σε διοικητικά πρόστιμα ή χρηματικές ποινές και δ) δεν αφορούν στην υποχρέωση διατροφής συζύγου ή ανηλίκου τέκνου (βλ. αρθρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του Ν. 4336/2015). Ειδικότερα, με το ά. 1 του Κεφ. Α της Υποπαρ. Α4 της Παρ. Α του ά. 2 του Μέρους Β του Ν. 4336/2015 διευρύνθηκε το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 3869/2010 ως προς τα δυνάμενα προς υπαγωγή χρέη, προστιθεμένων στην παράγραφο 2 του ά. 1 περιπτώσεων υπό στοιχεία α' και γ', κατά τα οποία στο πεδίο εφαρμογής υπάγονται «α) οι βεβαιωμένες οφειλές στην Φορολογική Διοίκηση σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ΚΦΔ), τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ) και τον Τελωνειακό Κώδικα, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσωξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής που τις επιβαρύνουν, β) ... , γ) ασφαλιστικές οφειλές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσωξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής. Τα αναφερόμενα στα στοιχεία α', β' και γ' πρόσωπα, δεν επιτρέπεται να συνιστούν το σύνολο των πιστωτών του αιτούντος και οι οφειλές

του προς αυτά υποβάλλονται σε ρύθμιση κατά τον παρόντα νόμο μαζί με τις οφειλές του προς τους ιδιώτες πιστωτές». Με το Ν. 3869/2010 δόθηκε η δυνατότητα σε υπερχρεωμένους πολίτες που έχουν αποβεδειγμένη και μόνιμη αδυναμία να εξυπηρετήσουν τα χρέη τους, να ρυθμίσουν την εξόφληση τους με ευνοϊκότερους όρους και να απαλλαγούν από αυτά, εφόσον εξυπηρετήσουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα με βάση το εισόδημα τους ένα μέρος των χρεών τους. Η δυνατότητα ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίηση της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μια τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει, όμως, να εξυπηρετεί ευρύτερα και το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα (βλ. αιτιολογική έκθεση Ν. 3869/2010). Η δυνατότητα υπαγωγής πλέον των οφειλών προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης και προς τη Φορολογική Διοίκηση, οι οποίες αρχικά δεν υπάγονταν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, κρίθηκε επιβεβλημένη από το νομοθέτη, προκειμένου να επιτευχθεί ο προστατευτικός σκοπός των ρυθμίσεων του Ν. 3869/2010, που είναι η απαλλαγή του οφειλέτη - υπό προϋποθέσεις - από τα χρέη του και η επάνοδος στην οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, καθώς τυχόν απαλλαγή από τα χρέη προς ιδιώτες με διατήρηση των μέχρι πρότινος εξαιρούμενων χρεών (εν προκειμένω και έναντι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης) θα καθιστούσε άνευ ουσιαστικού αποτελέσματος ενδεχόμενη απαλλαγή του οφειλέτη, ο οποίος θα εξακολουθούσε να βαρύνεται με τα εξαιρούμενα χρέη. Η δε εξαίρεση συγκεκριμένων απαιτήσεων από το πεδίο εφαρμογής του Ν. 3869/2010 είχε ως συνέπεια τη δημιουργία δανειστών δύο ταχυτήτων, καθώς οι πιστωτές που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής βρίσκονται σε πλεονεκτικότερη θέση έναντι των υπολοίπων, διατηρώντας στο ακέραιο τις απαιτήσεις τους. Μάλιστα, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, και κατ' εξαίρεση της αρχής της καθολικότητας, δίδεται η δυνατότητα στον οφειλέτη να επιλέξει τη ρύθμιση που θα ακολουθήσει ως προς τις εν λόγω οφειλές, καθώς ο οφειλέτης που έχει ρυθμίσει καθ' οιονδήποτε τρόπο τις ανωτέρω οφειλές κάνοντας χρήση ενός άλλου θεσμικού πλαισίου θα πρέπει να εγκαταλείψει την εν λόγω ρύθμιση, εφόσον επιθυμεί να υπαχθεί στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκαν, καλούμενος ο ίδιος να σταθμίσει τυχόν επιπτώσεις που συνεπάγεται η μη προσήκουσα καταβολή των υποχρεώσεων αυτών (ειδικά όσον αφορά στις απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, πιθανότητα απώλειας συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και περίθαλψης). Τέλος, ως προς τον ισχυρισμό της τέταρτης καθής περί αντίθεσης της ανωτέρω ρύθμισης στη διάταξη του ά. 4 παρ. 1 του Συντάγματος περί ισότητας, επισημαίνεται ότι το Σύνταγμα με την εν λόγω διάταξη απαιτεί από το νομοθέτη να είναι δίκαιος και επομένως να επιδιώκει την ίση μεταχείριση όμοιων και την άνιση μεταχείριση ανόμοιων περιπτώσεων. Υπό αυτή την παραδοχή, ο ανωτέρω ισχυρισμός των καθ' ων αλυσίτελως προβάλλεται, αφενός γιατί ουδόλως αποκλείεται η ειδική μεταχείριση συγκεκριμένης κατηγορίας πολιτών με σκοπό την προστασία της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας τους και αφετέρου, γιατί, ακόμα και ενδεχόμενη θετική κρίση του παρόντος Δικαστηρίου περί αντισυνταγματικότητας για τους λόγους που αναφέρει το καθ'

ου, ουδόλως θα οδηγούσε στην εξαίρεση των υπαγόμενων πλέον στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 οφειλών έναντι των ασφαλιστικών ταμείων και της φορολογικής διοίκησης, παρά ενδεχομένως στην αποδοχή εφαρμογής της ρύθμισης και για οφειλέτες για τους οποίους δεν πληρούται η προϋπόθεση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του ά. 1 Ν. 3869/2010, υπό την εκδοχή της παράβασης της αρχής της ισότητας δια της παραλείψεως του νομοθέτη. Επισημαίνεται ότι τόσο το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ Ολ. 1030/1983) όσο και ο Άρειος Πάγος (ΑΠ Ολ 5/1988) ήδη από τη δεκαετία του 1980 διεύρυναν τη δέσμευση του νομοθέτη από τη αρχή της ισότητας, δεχόμενοι ότι και η παράλειψη του νομοθέτη μπορεί να αποτελέσει παράβαση της ισότητας. Ειδικά ο Άρειος Πάγος με την με αριθμό 5/1988 απόφαση της Ολομέλειας του δέχθηκε ότι «αν γίνει με νόμο δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλεισθεί από τη ρύθμιση αυτή, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που δικαιολογεί την ειδική εκείνη μεταχείριση, η διάταξη που εισάγει τη δυσμενή αυτή διάκριση είναι αντισυνταγματική. Προς αποκατάσταση δε της συνταγματικής αρχής της ισότητας πρέπει να εφαρμοστεί και για εκείνους εις βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση η διάταξη που ισχύει για την κατηγορία υπέρ της οποίας θεσπίστηκε η ειδική ρύθμιση». Παρά δε τη ρητή συνταγματική απαγόρευση επιβαρύνσεως του κρατικού προϋπολογισμού χωρίς νόμο και βάσει της συνταγματικής υποχρεώσεως των δικαστηρίων να ελέγχουν την συνταγματικότητα των νόμων, ο Άρειος Πάγος δέχεται ότι «μόνο με τον τρόπο αυτό αίρεται η κατά παράβαση των πιο πάνω διατάξεων του Συντάγματος δημιουργούμενη ανισότητα, η οποία θα παρέμενε, με αποτέλεσμα να είναι χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία, αν το δικαστήριο περιοριζόταν σε μόνη την κήρυξη της αντισυνταγματικότητας της διάταξης που καθιερώνει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς να εφαρμόσει περαιτέρω την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου εις βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση». Ως εκ τούτου, κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη η ένσταση αντισυνταγματικότητας που προέβαλε. Από την διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 5 Συντ. συνάγεται ότι οι φορολογικοί νόμοι δεν μπορούν να προβαίνουν σε αδικαιολόγητες διακρίσεις ή να επιβαρύνουν δυσανάλογα και υπέρμετρα ορισμένους πολίτες ή κατηγορίες πολιτών. Η αρχή της φορολογικής ισότητας, που καθιερώνεται στο ανωτέρω άρθρο, επιβάλλει την όμοια φορολογική μεταχείριση ατόμων που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες οικονομικές συνθήκες (οριζόντια φορολογική ισότητα) και την ανόμοια μεταχείριση εκείνων που βρίσκονται κάτω από διαφορετικές συνθήκες (κάθετη φορολογική ισότητα), έτσι ώστε να μην είναι συνταγματικά ανεκτή ούτε η άνιση μεταχείριση όμοιων περιπτώσεων ούτε η ίση μεταχείριση ανόμοιων (βλ. Γκέρτσος στο Συλλογικό Έργο «Σύνταγμα Κατ' άρθρο ερμηνεία», εκδ. Σάκκουλα, 2017, σελ. 1210 και Φτινοκαλιώτης «Φορολογικό Δίκαιο», εκδ. Σάκκουλα, 1999, σελ. 140). Η ίδια ως άνω διάταξη προσδιορίζει τι μπορεί, αλλά και τι πρέπει να αποτελεί κριτήριο διαφορετικής μεταχείρισης και τούτο είναι οι δυνάμεις, δηλαδή οι οικονομικές δυνατότητες του πολίτη. Αξίζει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι το Σύνταγμα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 5 δεν απαγορεύει οποιεσδήποτε διακρίσεις, αλλά μόνο τις αυθαίρετες, ως τέτοιες δε νοούνται α) αυτές που στηρίζονται σε απαγορευμένες από το Σύνταγμα διαφοροποιήσεις, π.χ. το φύλο, τη φυλή, τη γλώσσα, τις θρησκευτικές ή πολιτικές πεποιθήσεις, β) αυτές

που επιφέρουν δυσμενείς έννομες συνέπειες σε άτομα, ιδιότητες ή καταστάσεις που τελούν κατά το Σύνταγμα υπό την προστασία, μέριμνα ή ειδική φροντίδα του Κράτους, γ) αυτές που έχουν χαριστικό χαρακτήρα εις όφελος ορισμένων προσώπων ή ομάδων, δε νοούνται δε ως τέτοιες οι φορολογικές απαλλαγές και εξαιρέσεις που αποτελούν μέσα άσκησης οικονομικής πολιτικής. Εν προκειμένω, η τέταρτη καθής ισχυρίζεται με τις προτάσεις του ότι η διάταξη του ν. 3869/2010 περί υπαγωγής στο ρυθμιστικό του πεδίο και των οφειλών προς τη Φορολογική Διοίκηση είναι αντισυνταγματική ως αντιβαίνουσα στην αρχή της φορολογικής ισότητας που επιβάλλει το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος, καθώς επιφέρει την απαλλαγή του οφειλέτη ακόμα και σχεδόν από το σύνολο του αναλογούντος σε αυτόν φόρου, διασώζοντας το ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία του, και ενδεχομένως και άλλα απρόσφορα προς ρευστοποίηση περιουσιακά στοιχεία. Ωστόσο, πρέπει εν προκειμένω να επισημανθεί ότι η κατά το ν. 3869/2010 απαλλαγή του οφειλέτη από μέρος των χρεών του με την ταυτόχρονη διάσωση της κύριας κατοικίας του δεν πραγματοποιείται αναίμακτα για τον οφειλέτη, καθώς υποχρεούται να αποδώσει στους πιστωτές του το ποσό που αντιστοιχεί, κατά τις τελευταίες τροποποιήσεις, στο ποσό που αυτοί θα ελάμβαναν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης και πλειστηριασμού της τελευταίας. Με δεδομένο, μάλιστα, ότι γίνεται πλέον ρητή παραπομπή από το νόμο 3869/2010 στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας όσον αφορά την κατάταξη των πιστωτών του αιτούντος και διατηρούνται κατ' αυτόν τον τρόπο τα γενικά προνόμια του Δημοσίου, αφού δεν προβλέπεται σύμμετρη ικανοποίηση όλων των δανειστών, διασφαλίζεται ότι κανένας εκ των πιστωτών δεν θα περιέλθει σε θέση δυσμενέστερη της θέσης στην οποία θα ήταν σε περίπτωση μη υπαγωγής του οφειλέτη στη ρύθμιση. Εξάλλου, η υπαγωγή ενός οφειλέτη στο νόμο υπόκειται σε πλήθος αντικειμενικών προϋποθέσεων, που αφορούν την εισοδηματική και περιουσιακή του κατάσταση και τη σχέση της παροντικής του ρευστότητας με τις οφειλές του, αλλά και στην υποκειμενική προϋπόθεση της μη δόλιας περιέλευσής του σε αδυναμία πληρωμών, η επιβαλλόμενη δε από το Δικαστήριο ρύθμιση πρέπει κατά το νόμο να εξαντλεί τις δυνατότητες αποπληρωμής του οφειλέτη, γεγονός που τρόπον τινά εγγυάται ότι επί του πρακτέου δεν θα διαφοροποιούταν η κατάσταση, ακόμα και αν ο οφειλέτης δεν υπαγόταν στις διατάξεις του νόμου. Μοναδική διαφοροποίηση αποτελεί το γεγονός ότι πλέον παρέχεται στον οφειλέτη η δυνατότητα μίας μακρόχρονης και βιώσιμης ρύθμισης, που του επιτρέπει να συμμετέχει ενεργά στην κοινωνική και οικονομική ζωή χωρίς να απειλείται από την αιφνίδια αναγκαστική εκτέλεση της περιουσίας του και την απώλεια της κύριας κατοικίας του. Ως εκ τούτου, είναι κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου απορριπτέα ως αβάσιμη η ένσταση αντισυνταγματικότητας της τέταρτης των καθ' ων.

Από το σύνολο των μετ' επικλήσεως προσκομιζομένων εγγράφων, καθώς και από εκείνα που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκληση τους, παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης, Ερμηνευτική - Νομολογική Ανάλυση του ΚΠολΔ, τ. Δ' έκδοση 1996, άρ. 759 αριθ, 5, Α.Π. 174/1987, ΕλλΔνη 29,129), για να χρησιμεύσουν είτε ως αποδεικτικά μέσα είτε ως δικαστικά τεκμήρια, από τα διδάγματα

της κοινής πείρας που αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), από τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρθρο 261 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ) και από όλα εν γένει τα αποδεικτικά μέσα που νομίμως έλαβε υπόψη το Δικαστήριο, μηδενός εξαιρουμένου και παρά την ενδεχομένως μεμονωμένη αναφορά σε ορισμένα εξ αυτών, χωρίς να παραγνωρίζεται η αποδεικτική αξία των υπολοίπων (ΑΠ 139/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, είναι 58 ετών και εργάζεται ως σύμβουλος επιχειρήσεων. Το σταθερό εισόδημά του ανέρχεται στο ποσό των 975 ευρώ μηνιαίως και το μέσο μηνιαίο εισόδημά του στο ποσό των 1.170 ευρώ. Είναι έγγαμος με τη ~~.....~~ και έχουν αποκτήσει μία κόρη, την ~~.....~~, ηλικίας 28 ετών, η οποία έχει ολοκληρώσει μόλις τις σπουδές της στην ~~.....~~. Η σύζυγός του είναι μακροχρόνια άνεργη από το έτος 2012. Ο αιτών εργαζόταν ως μισθωτός έως και το έτος 2010 οπότε παρουσίασε πρόβλημα υγείας, για το οποίο υποβλήθηκε σε δύο χειρουργεία και παρέμεινε εκτός εργασίας για οκτώ μήνες. Στη συνέχεια, το Σεπτέμβριο του έτους 2010 εργάστηκε ως σύμβουλος εκπαίδευσης σε φροντιστήριο ξένων γλωσσών και τον Ιούνιο του έτους 2011, στη συνέχεια, αγόρασε το ανωτέρω φροντιστήριο έναντι του ποσού των 12.000 ευρώ. Το διατήρησε τρία έτη και συγκεκριμένα έως το Μάιο του έτους 2014, οπότε και το πώλησε για 5.000 ευρώ, αφού οι γονείς των μαθητών εξαιτίας της οικονομικής κρίσης δεν κατέβαλαν τα διδάκτρα και, διαρκώς χρεωνόταν και κατέφευγε σε όλο και μεγαλύτερο δανεισμό. Έμεινε άνεργος έως τον Ιανουάριο του έτους 2016, που ανήρθε εργασία σε μία εταιρεία ως σύμβουλος επιχειρήσεων, αποκερδαινώντας αρχικά το ποσό των 700 ευρώ μηνιαίως και πλέον το ποσό των 975 ευρώ μηνιαίως. Παράλληλα, αυξάνει το εισόδημά του ασκώντας και ελευθέρια δραστηριότητα ως σύμβουλος επιχειρήσεων. Το μέσο μηνιαίο εισόδημά του ανέρχεται στο ποσό των χιλίων εκατόν εβδομήντα ευρώ μηνιαίως και αυτό αποτελεί και το οικογενειακό τους εισόδημα. Έχει την πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή σε ποσοστό 100% ενός οικοπέδου και του επ' αυτού κτίσματος- ισόγειας οικίας, επιφάνειας του όλου οικοπέδου 138,00 τ.μ. και της ισόγειας επ' αυτού οικίας 101 τ.μ. (αποτελείται από υπόγειο 50 τ.μ. που είναι ένας ενιαίος χώρος με κουζίνα και W.C., ισόγειο 41,00 τ.μ. που περιλαμβάνει δύο υπνοδωμάτια και μπάνιο και δ'ωμα 10 τ.μ.) κείμενου στο ~~.....~~ διαμερίσματος του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, το οποίο απέκτησε δυνάμει του υπ αριθμ 14257/2000 συμβολαίου γονικής παροχής του Συμβολαιογράφου ~~.....~~ (σχετ. 13), αντίγραφο του με αριθμ ~~.....~~/2001 συμβολαίου παραίτησης από επικαρπία του ιδίου ως άνω Συμβολαιογράφου, και του με αριθμ ~~.....~~/2002 συμβολαίου σύστασης καθέτου ιδιοκτησίας του ιδίου ως άνω συμβολαιογράφου. Το ανωτέρω ακίνητο, το οποίο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, έχει αντικειμενική αξία 53.546,21 ευρώ σύμφωνα με τη δήλωση ΕΝΦΙΑ 2020. Πέραν του ανωτέρω, δεν διαθέτει κανένα άλλο περιουσιακό στοιχείο.

Υποβάλλεται παραδεκτά από την τέταρτη καθής ως ένσταση απαραδέκτου ελλείπει ενεργητικής νομιμοποίησης λόγω εμπορικής ιδιότητας ωστόσο αποτελεί άρνηση της συνδρομής της ουσιαστικής προϋπόθεσης της έλλειψης της πτωχευτικής ικανότητας στο πρόσωπο του οφειλέτη. Λεκτέα τα

ακόλουθα: Σύμφωνα με τον σκοπό του ν. 3869/2010, στη ρύθμιση αυτού υπάγονται μόνο φυσικά πρόσωπα που στερούνται πτωχευτικής ικανότητας και δη πρόσωπα που δεν ασκούν αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα που να τους προσδίδει την ιδιότητα του εμπόρου. Έμπορος δε κατά τη διαδικασία του εμπορικού δικαίου είναι ο κατά σύνηθες επάγγελμα ασκών εμπορικές πράξεις για τον οποίο μάλιστα βάσει της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 2 του Διατάγματος (Β.Δ 2/14 5-1835) «περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων», ισχύει το τεκμήριο της εμπορικότητας, σύμφωνα με το οποίο όλες οι συναλλαγές, που γίνονται από έμπορο, τεκμαίρεται ότι γίνονται χάριν της εμπορίας του. Η απώλεια της εμπορικής ιδιότητας φυσικού προσώπου επέρχεται όταν ο έμπορος παύσει οριστικά να διενεργεί εμπορικές πράξεις και όχι σε περίπτωση προσωρινής διακοπής της εμπορίας (Ευάγγελος Περάκης, Γενικό Μέρος του Εμπορικού Δικαίου, έκδοση 2000, σελ. 291-292, παρ. 8 και 10). Η εμπορική ιδιότητα, είτε υφιστάμενη, είτε αναγόμενη στο παρελθόν κατά το χρονικό όμως σημείο κατά το οποίο έπαυσαν οι πληρωμές, είναι η προϋπόθεση που προσδίδει πτωχευτική ικανότητα στο φυσικό πρόσωπο, αποκλείοντας την υπαγωγή του στο πεδίο εφαρμογής του νόμου. Κρίσιμος δε χρόνος, κατά τον οποίο δεν πρέπει να υφίσταται η εμπορική ιδιότητα, είναι ο χρόνος παύσης των πληρωμών, το σημείο, δηλαδή, κατά το οποίο ο οφειλέτης έπαυσε κατά τρόπο οριστικό και μόνιμο τις πληρωμές του στο σύνολο ή στο μεγαλύτερο μέρος των οφειλών του. Ο οφειλέτης, συνεπώς, έμπορος, που απώλεσε την εμπορική ιδιότητα, συνέχισε κανονικά τις πληρωμές στους πιστωτές του και αργότερα περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών, εμπίπτει στη ρύθμιση του ν. 3869/2010. Αντίθετα, ο οφειλέτης που περιήλθε σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των οφειλών του, ενόσω είχε την εμπορική ιδιότητα, συνεπώς και την πτωχευτική ικανότητα, δεν εμπίπτει στην ρύθμιση του νόμου, ακόμα και αν κατά την κατάθεση της αίτησης στο Ειρηνοδικείο και κατά τη συζήτηση της αίτησής του έχει απωλέσει την εμπορική ιδιότητα. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 του ν.3588/2007 ως αυτό ίσχυε έως την έναρξη ισχύος του ν.4738/2020, το ατώτερο χρονικό σημείο, το οποίο το Πτωχευτικό Δικαστήριο μπορεί να ορίσει ως χρόνο παύσης των πληρωμών εμπόρου που πτώχευσε, ορίζεται σε δύο χρόνια από την ημερομηνία κήρυξης με δικαστική απόφαση της πτώχευσης. Αν, επομένως, ο έμπορος περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμών και στη συνέχεια απωλέσει την εμπορική του ιδιότητα, δεν μπορεί να κηρυχθεί σε πτώχευση μετά την πάροδο διετίας από τη λήξη της εμπορικής του δραστηριότητας, αφού δεν είναι νοητή η παύση των πληρωμών μετά τη λήξη της εμπορίας, με την οποία συνυπάρχει, το δε Πτωχευτικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ορίσει το χρόνο παύσης των πληρωμών σε προγενέστερο χρονικό σημείο, όταν συνυπήρχαν, λόγω της απαγόρευσης του νόμου (ΕφΠατρ 804/2002 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Η θέσπιση του χρονικού περιορισμού της διετίας ως ατώτερου χρόνου παύσης των πληρωμών, συνδέεται με το θεσμό της πτωχευτικής απαλλοτρίωσης και την ύποπτη περίοδο, έγινε δε για λόγους ασφάλειας δικαίου, έτσι ώστε η ύποπτη περίοδος να περιορίζεται στα χρονικά αυτά όρια. Τίθεται, λοιπόν, το ζήτημα αν τα πρόσωπα αυτά μπορούν να ενταχθούν στη διαδικασία του ν. 3869/2010 ή θα παραμείνουν εκτός κάθε πτωχευτικής διαδικασίας. Όπως προαναφέρθηκε, για τον πρώην έμπορο, εκείνο που ενδιαφέρει το νομοθέτη προκειμένου να αποκλειστεί αυτός από την ένταξή του στο ν. 3869/2010 είναι η παύση των πληρωμών του να έγινε

ενόσω είχε την εμπορική ιδιότητα. Οι οφειλέτες που είχαν την εμπορική ιδιότητα κατά το χρόνο που περιήλθαν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και άρα πτωχευτική ικανότητα κατ' άρθρο 2 του ν. 3588/2007, κατ' ακριβολογία δεν έχουν απωλέσει την πτωχευτική ικανότητα, έστω και αν στερούνται της δυνατότητας να ενταχθούν στην πτωχευτική διαδικασία για λόγους που αφορούν την πτωχευτική νομοθεσία, όπως η απαγόρευση ορισμού του χρόνου παύσης των πληρωμών προ της διετίας. Ειδικά στην περίπτωση του άρθρου 7 παρ. 2 του ν. 3588/2007, η μη ένταξή τους οφείλεται σε λόγους που αφορούν τους ίδιους, αφού κατ' άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 3588/2007, ως αυτό ίσχυε έως την έναρξη ισχύος του ν.4738/2020, όχι μόνο δικαιούνται αλλά υποχρεούνται να υποβάλουν σε περίπτωση παύσης πληρωμών αίτηση για την κήρυξή τους σε πτώχευση μέσα σε προθεσμία 15 ημερών από την παύση των πληρωμών τους. Η θέσπιση του ν. 3869/2010 απέβλεψε στην κάλυψη του κενού που υπήρχε στη νομοθεσία αναφορικά με την πτώχευση των φυσικών προσώπων - μη εμπόρων και όχι στην ένταξη στις ρυθμίσεις του όλων γενικά των περιπτώσεων φυσικών προσώπων που δεν μπορούν να ενταχθούν στην πτωχευτική διαδικασία, δηλαδή και των παραπάνω περιπτώσεων εμπόρων που έχουν μεν πτωχευτική ικανότητα με βάση τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν. 3588/2007, όμως για άλλους λόγους που αφορούν τις ειδικότερες ρυθμίσεις του πτωχευτικού κώδικα δεν μπορούν να ενταχθούν στην πτωχευτική διαδικασία. Οι οφειλέτες αυτοί δεν μπορούν να ενταχθούν στις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010 και έτσι οι πιστωτές τους μπορούν να ικανοποιηθούν μέσω των ατομικών καταδιωκτικών μέτρων, όπως συνέβαινε και πριν τη θέσπιση του ν. 3869/2010 (ΜΠρΓ'υθ 22/2017, ΕπΧαν21/2020 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Χ. Γιακοβή, Ειρηνοδίκης Θεσσαλονίκης, Εισήγηση στο επιμορφωτικό σεμινάριο για Ειρηνοδίκες της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών στις 29-6-2018 στη Θεσσαλονίκη, σελ. 5-6).

Ο αιτών διατηρούσε φροντιστήριο ως ιδιοκτήτης από την 28.04.2011 και τη δραστηριότητα αυτή έπαυσε την 02.05.2014 όπως προκύπτει από το σχετ. Ε8. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ΕμπΝ και τη διδασκαλία του εμπορικού δικαίου έμπορος είναι ο κατά σύνηθες επάγγελμα ασκών εμπορικές πράξεις. Εμπορικές πράξεις είναι όσες αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 του ΒΔ 2/14.5.1835. Ανεξάρτητα από το ζήτημα εάν οι πράξεις των άρθρων 2 και 3 του Β.Δ. της 2/14.5.1835 "Περί της αρμοδιότητας των εμποροδικείων" απαριθμούνται ενδεικτικώς ή περιοριστικώς, γίνεται ευρέως δεκτό τόσο στη θεωρία όσο και στη νομολογία ότι αντικειμενικώς εμπορική πράξη είναι και εκείνη, που δεν αναφέρεται μεν στα διαληφθέντα άρθρα, περιέχει όμως διαμεσολάβηση στην κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών, φέρει δε και τα στοιχεία της αβεβαιότητας και του κινδύνου (Τσιριντάνης, Στοιχεία ΕμπΔ τ. Α', 1955, παρ. 24 και 25, σελ. 62 και 65 αντιστοίχως, Κ. Ρόκας, ΕμπΔ, 1972, παρ. 11 ΙΙΙ σελ. 35-36, Γεωργακόπουλος, Εγχειρίδιο ΕμπΔ τ. Α' σελ. 58-59) ή, με άλλη διατύπωση, κάθε δραστηριότητα που ενέχει οργάνωση κεφαλαίου και εργασίας, λόγω της οποίας υπάρχει κερδοσκοπική εκμετάλλευση των αγοραζομένων υλών και της εργασίας των χρησιμοποιουμένων τρίτων προσώπων και των μηχανικών ή άλλων εγκαταστάσεων. Συνεπώς, στη δραστηριότητα που το είδος των πράξεων δεν αποδίδει την εμπορική ιδιότητα, μπορεί να αποδώσει την εμπορική ιδιότητα ο τρόπος οργάνωσης της δραστηριότητας με στοιχεία ανάληψης επιχειρηματικού κινδύνου (Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του ν.

3869/2010) για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, 3η έκδοση, παρ. 202, σελ. 103-104, Εφαθ 5739/2002 ΕπισκεμπΔ 2003. 190, ΕφΘεσ 811/1997 ΕλλΔνη 1998. 162, Εφαθ 721/1985 ΑρχΝ 36. 164, ΕφΘεσ 664/1983 ΝοΒ 31. 1207, Εφαθ 10335/1981 Αρμ 1982. 363, ΜΠρΡεθ 151/2012, ΜΠρΚαβ 745/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. επίσης για τα κριτήρια της εμπορικότητας την εισήγηση της Ιουλίας Αργυροπούλου, Εφέτη Θεσσαλονίκης, στο επιμορφωτικό σεμινάριο για Ειρηνοδίκες της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών στις 13-10-2016 στη Θεσσαλονίκη, σελ. 3-4). Σύμφωνα λοιπόν με τη διάταξη του άρθρου 2 του Β.Δ. της 2/14.5.1835 "Περί της αρμοδιότητος των εμποροδικείων" στην οποία απαριθμούνται οι αντικειμενικές εμπορικές πράξεις και όπως έχει ερμηνευθεί η συγκεκριμένη διάταξη, στις εμπορικές πράξεις περιλαμβάνονται, πλην άλλων, η αγορά κινητών πραγμάτων με σκοπό την μεταπώλησή τους καθώς και η επιχείρηση πρακτορείας, δηλαδή η παροχή ιδιωτικών υπηρεσιών στο ευρύ κοινό έναντι ανταλλάγματος (Ευ. Περάκης, Γενικό Μέρος του Εμπορικού Δικαίου, έκδοση 2000, σελ. 174 επ. και 187 επ.). Επίσης, όπως έχει κριθεί στην ελληνική νομική θεωρία και νομολογία, η παροχή υπηρεσιών ελευθερίων επαγγελματιών είναι καταρχήν εκτός εμπορικού δικαίου και δεν εμπίπτει στην επιχείρηση πρακτορείας. Ωστόσο δεν αποκλείεται η δράση των ελεύθερων επαγγελματιών να εξελίσσεται σε εμπορική, όταν ο επαγγελματίας ασκεί οργανωμένη δράση με μορφή επιχείρησης, απασχόλησης προσωπικού, χρήση εγκαταστάσεων, μηχανημάτων κλπ., που υπερβαίνουν την συνήθη ατομική άσκηση του επαγγέλματος (βλ. Ευ. Περάκης, ό.π, σελ. 189, παρ. 45 και σελ. 201, παρ. 73-78). Έτσι δεν είναι έμπορος ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός ή ο καθηγητής ιδιαιτέρων μαθημάτων (ΠρΑθ 814/1962 ΕΕμπΔ 1962. 201, ΕιρΦαρσ 14/2015 αδημ., ΕιρΛαυρ 351/2014 ΤΝΠ ΔΣΑ). Είναι όμως έμπορος ο ιδιοκτήτης ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου (ως τέτοιο νοείται ο τόπος όπου παρέχεται γενικά εκπαίδευση, δηλαδή ανάπτυξη των σωματικών, διανοητικών και ηθικών δυνάμεων με τη συστηματική μετάδοση γνώσεων σε ανθρώπους, π.χ. φροντιστήριο μαθημάτων μέσης, ανωτέρας και ανωτάτης εκπαίδευσης, φροντιστήριο ξένων γλωσσών, σχολή μουσικής - ωδείο, σχολή γυμναστικής, σχολή χορού, σχολή κινηματογράφου, εργαστήριο ζωγραφικής κ.λπ. - βλ. ΑΠ 683/1994 ΑρχΝ 1994. 322, ΑΠ 59/1991 ΕΕΝ 1992. 43, Εφαθ 2323/1994 ΕΔΠ 1995. 115, Εφαθ 9032/1992 ΝοΒ 41. 521), ο οποίος έχει προσλάβει για την πραγματοποίηση των σκοπών του ιδιωτικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό (επί της εργασίας του οποίου κερδοσκοπεί) και εκμεταλλεύεται την επιχείρηση με κέρδος, η οποία ως εκ τούτου λειτουργεί με τη μορφή οργανωμένης επαγγελματικής δράσεως (βλ. Εφαθ 9787/1991 ΕΔΠ 1992. 145, Εφαθ 7778/1987 ΕΔΠ 1988. 306, Εφαθ 8469/1979 ΝοΒ 28. 814, ΠΠρΑθ 991/2002 ΧρΙΔ 2003. 157, ΕιρΑθ 163/2011 αδημ., ΓνωμΝΣΚ 858/1965 αδημ., Α. Ροδοπούλου, Πτωχευτικών Δίκαιον, παρ. 21 επ., Σωτηρόπουλο, ΕΕμπΔ 1998, 897 επ., Περάκη, Γενικό Μέρος, σ. 223 επ., contra Εφαθ 7727/1961 ΕΕμπΔ 1961. 400, ΕιρΠατρ 112/2012 αδημ.: δεν είναι έμπορος ο ιδιοκτήτης φροντιστηρίου ξένων γλωσσών με διδακτικό προσωπικό για τον λόγο ότι αντικείμενο της δραστηριότητάς του είναι η μετάδοση πνευματικών γνώσεων με σκοπό την πνευματική και ηθική ανάπτυξη των διδασκομένων και όχι τη μεσολάβηση σε παροχή υπηρεσιών). Κατά την άποψη του παρόντος Δικαστηρίου ο αιτών είχε την εμπορική ιδιότητα όσο χρονικό διάστημα ήταν ιδιοκτήτης φροντιστηρίου ήτοι μέχρι την 02.04.2014, Περαιτέρω, πράγματι, οι οφειλές του προς τη Δ.Ο.Υ. εκκινούν από την απόκτηση του

φροντιστηρίου ξένων γλωσσών, δραστηριότητα που άσκησε από 28/4/2011 έως 2/5/2014. (βλ αντίγραφο εκ της προσωποποιημένης πληροφόρησης από την ιστοσελίδα της ΑΑΔΕ που εμφανίζεται η έναρξη και η διακοπή της δραστηριότητάς του αυτής και αφορούσε φροντιστήριο στο Χαλάνδρι (Σχετ.: Ε9). Το εισόδημά του κατά τα έτη αυτά ήταν πράγματι αυξημένο και απασχολούσε προσωπικό ενώ επένδυσε και κεφάλαιο κατά ομολογία του. Το κρίσιμο όμως σημείο κατά τα ανωτέρω είναι ο χρόνος παύσης πληρωμών που επήλθε το Φεβρουάριο του 2016 διάστημα κατά το οποίο δεν είχε εμπορική ιδιότητα καθώς εργαζόταν ως σύμβουλος επιχειρήσεων, την οποία ασκεί και σήμερα και ασκούσε και πριν την απόκτηση του φροντιστηρίου ξένων γλωσσών για μικρό χρονικό διάστημα στο φροντιστήριο που μετέπειτα αγόρασε, και δεν του αποδίδει την ιδιότητα του εμπόρου και άρα την πτωχευτική ικανότητα διότι το έτος 2010 εργαζόταν ως σύμβουλος εκπαίδευσης στο φροντιστήριο ξένων γλωσσών, με σταθερό μισθό (με σύμβαση έργου), δεν προέβη σε καμία απολύτως επένδυση κεφαλαίου, δεν απασχόλησε ποτέ προσωπικό, τουναντίον ήταν ενταγμένος στο δυναμικό του φροντιστηρίου και η αμοιβή του αποτελούσε αποκλειστικά προϊόν του προσωπικού μόχθου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών. Μετά τη διακοπή της δραστηριότητας του ως ιδιοκτήτης φροντιστηρίου ξένων γλωσσών και μετά το χρονικό διάστημα ανεργίας του που μεσολάβησε, εργάζεται και πάλι ως σύμβουλος επιχειρήσεων με σταθερό εισόδημα σε μία εταιρία και παρέχει και ως ελεύθερος επαγγελματίας συμβουλευτικές υπηρεσίες και σε τρίτες εταιρίες. Το δε ετήσιο εισόδημά του από αυτή τη δραστηριότητα ανέρχεται σε 11.867,05 ευρώ (βλ. σχετ.: ΑΙ 1 αλλά και εκκαθαριστικό του) .Στη δραστηριότητά του δεν υπάρχει καμία διαμεσολάβηση ούτε ρυσκοκίνδυνη ανάληψη οικονομικού κινδύνου (Σπ. Ψυχομάνη, εμπορικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος, εκδ.2004ι σελ. 11). Δεν έχει προβεί σε καμία απολύτως επένδυση κεφαλαίου, αφού δεν συντηρεί επαγγελματική στέγη και φυσικά δεν στηρίζεται στην εργασία τρίτων αφού δεν απασχολεί προσωπικό και δεν έχει οργανωμένη επιχείρηση, αλλά παρέχει ο ίδιος συμβουλευτικές υπηρεσίες στην εταιρία που εργάζεται και έχω προσληφθεί ως μισθωτός στην εταιρία αυτή.

Η σύζυγος του είναι άνεργη και λάμβανε μισθώματα από τα ακίνητα που διαθέτει. Πιο αναλυτικά , η σύζυγός του είχε ποσοστά συνιδιοκτησίας επί ιδιαίτερα μεγάλης ακίνητης περιουσίας, μέρος της οποίας εκποιούσαν από το έτος 1998 έως το έτος 2012 και συγκεκριμένα: η σύζυγος του αιτούντα εκποίησε 1. Το έτος 1998 ακίνητό της έναντι του ποσού του 1.141.850 δρχ.(3.351 ευρώ. βλ τη δήλωση ΕΙ έτους 1998, στο οποίο εμφανίζεται στον πίνακα 14 και συγκεκριμένα στον κωδικό 782 ότι εισέπραξε το ποσό αυτό από την πώληση ακινήτου της (Σχετ.: Γ 56). 2. Το έτος 1999 ακίνητό της έναντι του ποσού των 10.249.437 δρχ.(30.079 ευρώ βλ. τη δήλωση ΕΙ έτους 1999, στον πίνακα 14 και συγκεκριμένα στον κωδικό 782 της οποίας εμφανίζεται το ποσό αυτό που εισέπραξε από την πώληση ποσοστού ακινήτου της (Σχετ.: Γ57) 3. Το έτος 2000 ακίνητό της έναντι του ποσού των 22.200.000 δρχ.(65.150 ευρώ. βλ τη δήλωση ΕΙ έτους 2000, στον πίνακα 7 και συγκεκριμένα στον κωδικό 782 της οποίας εμφανίζεται το ποσό που εισέπραξε από την πώληση ποσοστού ακινήτου της (Σχετ.: Γ58) 4. Το έτος 2001 ακίνητό της έναντι του ποσού των 853.422 δρχ.(2.504,40 ευρώ.βλ τη δήλωση ΕΙ έτους 2001,

στον πίνακα 7 και συγκεκριμένα στον κωδικό 782 της οποίας εμφανίζεται το ποσό που εισέπραξε από την πώληση ποσοστού ακινήτου της (Σχετ.: Γ59) 5. Το έτος 2002 ακίνητό της έναντι του ποσού των 19.532,644 δρχ./57.323 ευρώ. (βλ τη δήλωση ΕΙ έτους 2002, στον πίνακα 7 και συγκεκριμένα στον κωδικό 782 της οποίας εμφανίζεται το ποσό που εισέπραξε από την πώληση ποσοστού ακινήτου της (Σχετ.: Γ60) .6 Το έτος 2007 ακίνητό της έναντι του ποσού των 63.000 ευρώ και ένα ακίνητο του αιτούντα έναντι του ποσού των 1.900 ευρώ. (βλ τη δήλωση ΕΙ έτους 2007, στον πίνακα 6.8 και συγκεκριμένα στους κωδικούς 781 και 782, της οποίας εμφανίζεται το ποσό που εισέπραξαν από την εκποίηση ακινήτων τους(Σχετ.: Γ61) .7. Το έτος 2009 ακίνητό της έναντι του ποσού των 22.823,73 και ένα ακίνητο του αιτούντα έναντι του ποσού των 11.100 (σύνολο: 33.923,73 ευρώ) (βλ. τη δήλωση ΕΙ έτους 2009, στον πίνακα 6.9 και συγκεκριμένα στους κωδικούς 781 και 782, της οποίας εμφανίζεται το ποσό από την εκποίηση ακινήτων (Σχετ.: Γ62). Τέλος , από τις προσκομιζόμενες δηλώσεις ΕΙ ετών 2012 και 2013 (βλ. σχετ. Β6-6στ) εμφανίζεται στη δήλωση του έτους 2012 η πώληση έτερου ακινήτου της συζύγου του αιτούντα έναντι του ποσού των 59.107,79 ευρώ και στη δήλωση έτους 2013 η πώληση του ακινήτου της έναντι του ποσού των 136.195,76 ευρώ.

Τούτων αποδειχθέντων ο αιτών δεν έχει πτωχευτική ικανότητα. Τα ως άνω πραγματικά περιστατικά αποτυπώνονται και στην πορεία των εισοδημάτων του, ως αυτή προκύπτει από τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών 1998 έως 2020 . Το οικονομικό έτος 1998 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 29.335 ευρώ (ισόποσο με 9.996,028 δρχ.) ήτοι μηνιαίως 2.444,58 ευρώ (όπως διαμορφώνεται με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων 2.723,83 ευρώ). Το οικονομικό έτος 1999 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 33.613 ευρώ (ισόποσο με 11.300,443 δρχ.) ήτοι μηνιαίως 2.801,08 ευρώ (όπως διαμορφώνεται με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων 5.307,66 ευρώ). Το οικονομικό έτος 2000 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 16.340 ευρώ (ισόποσο με 5.567,942 δρχ.) ήτοι μηνιαίως 1.361 ευρώ (όπως διαμορφώνεται με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων 6.790,83 ευρώ). Το οικονομικό έτος 2001 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 12.721 ευρώ (ισόποσο με 4.334, 728 δρχ.) ήτοι μηνιαίως 1060 ευρώ (όπως διαμορφώνεται με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων 1.268,78 ευρώ). Το οικονομικό έτος 2002 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 12.901 ευρώ (ισόποσο με 4.395,886 δρχ.) ήτοι μηνιαίως 1075,08 ευρώ (όπως διαμορφώνεται με τη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων 5.852 ευρώ).

Το οικονομικό έτος 2003 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 12.488,74 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε 1040,73 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2004 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 17.869,29 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε 1.489,10 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2005 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 26.022,78 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε ποσό 2.168,56 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2006 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 17.680,81 ήτοι μηνιαίως σε 1.473,40 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2007 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 16.531,78 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε 1377,64 ευρώ (σε 6.770 ευρώ από την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων) Το οικονομικό έτος 2008 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 21.214,97 ευρώ ήτοι μηνιαίως 1.767,91 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2009 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 31.457,08 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε 2.621,42 ευρώ (και σε 5448,40 ευρώ από την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων) Το οικονομικό έτος 2010 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 17.662,41 ευρώ ήτοι μηνιαίως 1471,86 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2011 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 31.579,41 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε 2631,61 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2012 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 26.338,18 ευρώ ήτοι μηνιαίως σε 2194,84 ευρώ (σε 5108,55 από εκποίηση περιουσιακών στοιχείων) Το οικονομικό έτος 2013 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 38.394,06 ήτοι μηνιαίως σε 3.199,5 ευρώ (και σε 11.616,27 ευρώ μετά από εκποίηση περιουσιακών στοιχείων). Το οικονομικό έτος 2014 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 10472,42 ευρώ ατομικό εισόδημα και 10.622,66 οικογενειακό εισόδημα ήτοι μηνιαίως 885,22 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2015 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 12.072,08 ευρώ το ατομικό εισόδημα και 12408,16 το οικογενειακό εισόδημα ήτοι μηνιαίως σε 1034,01 ευρώ Το οικονομικό έτος 2016 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 2447,68 ευρώ το ατομικό και σε 2511,52 το οικογενειακό ήτοι μηνιαίως σε 209,29 ευρώ Το οικονομικό έτος 2017 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 19080 ευρώ το ατομικό και σε 19136,16 το οικογενειακό ήτοι μηνιαίως σε 1594,68 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2018 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 14.044,66 το ατομικό και σε 14.101,17 το οικογενειακό ήτοι μηνιαίως σε 1170,38 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2019 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 15.450 ευρώ το ατομικό και σε 15.506,16 το οικογενειακό ήτοι μηνιαίως σε 1.292,18 ευρώ. Το οικονομικό έτος 2020 το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται σε ποσό ύψους 13.449,96 ευρώ το ατομικό και σε 13.449,96 ευρώ το οικογενειακό ήτοι μηνιαίως σε 1.120,83 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο σταθερό μηνιαίο εισόδημα ποσού 975 ευρώ, το οποίο λαμβάνει λόγω της σύμβασης εργασίας του με την εταιρεία «~~XXXXXXXXXX~~» και το επιπλέον αυτού στην παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών και σε άλλους πελάτες, ευκαιριακούς.

Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι οι ανάγκες διαβίωσης του αιτούντα, και της συζύγου του καθώς η ίδια είναι άνεργη στις οποίες περιλαμβάνονται ενδεικτικά τα στοιχειώδη έξοδα για τροφή, ένδυση και υπόδηση, ηλεκτροφωτισμό, ύδρευση και έξοδα μετακίνησης ανέρχονται κατά την κρίση του Δικαστηρίου με βάση τις συνθήκες ζωής τους, την ηλικία του, τον προσδιορισμό αυτών από τον ίδιο τον αιτούντα με την αίτηση και με τις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις, λαμβάνοντας υπόψη και τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης, οι οποίες όμως λειτουργούν μόνο ως κατευθυντήριες γραμμές και δεν δύνανται να παράγουν δεσμευτική ισχύ νομοθετήματος για το Δικαστήριο (βλ. Ι. Βενιέρης- Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, Γ' Έκδοση, σελ. 498, και βάσει των διδαγμάτων της κοινής πείρας που αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το Δικαστήριο κατ' άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ, ανέρχονται στο ποσό των 800 ευρώ και καταδεικνύουν δε την διάθεση περιορισμού των μηνιαίων εξόδων του αιτούντα, προκειμένου να ανταποκρίνονται

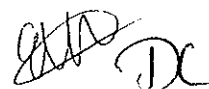

στις υποχρεώσεις του. Με τον καθορισμό του ως άνω ποσού δεν θίγεται το ελάχιστο όριο αειόπρεπoux διαβίωσης του αιτούντα, ούτε επέρχεται εξαθλίωση των οφειλετών αυτού, ο οποίος, αιτούμενος την υπαγωγή του στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010, πρέπει να μειώσει τις δαπάνες του στις απολύτως απαραίτητες για την ικανοποίηση των βασικών βιοτικών αναγκών του (βλ. ΜΠρΛαμ 65/2016, ΕιρΧαν 259/2011, όπως εκτίθεται σε Α. Γαλανοπούλου-Μητροπούλου, Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά, Νομική αντιμετώπιση, σελ. 145 επ). Σε χρόνο λοιπόν προγενέστερο του έτους από την υποβολή της ένδικης αίτησης ο αιτών ανέλαβε τα παρακάτω χρέη προς τους καθ' αν πιστωτές, συνυπολογιζόμενων κεφαλαίου, τόκων και εξόδων, τα οποία κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται ληξιπρόθεσμα με την κοινοποίηση της αίτησης και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά τον χρόνο κοινοποίησης της αίτησης, με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια που έλαβαν και των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής, μέχρι τον χρόνο έκδοσης της απόφασης (άρθρο 6 παρ. 3 ν. 3869/2010) και ειδικότερα: Ο αιτών ανέλαβε οφειλές: Α) προς την Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε : Την υπ αριθμ 0010-2033-00000008997 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με συνολική απαίτηση ύψους 19.196,75 ευρώ , την υπ αριθμ 10203300002086447/29.09.2004 σύμβαση στεγαστικού δανείου ύψους 88.811,53 ευρώ για την εξασφάλιση του οποίου έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης ποσού 150.000 ευρώ. Β) προς την Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε την υπ αριθμ 650001207077/11.07.2012 σύμβαση στεγαστικού δανείου και οι από 08.05.2013 και 18.02.2014 πρόσθετες πράξεις τροποποίησής της ποσού 71.243,81 ευρώ για την εξασφάλιση του οποίου έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης ποσού 55.800 ευρώ Γ) προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε η με αριθμο λογαριασμού 4917910015257920 οφειλή από πιστωτική κάρτα της Τράπεζας PROBANK, δυνάμει της με αριθμ 19449/10.04.2012 σύμβασης ύψους 11.383,30 ευρώ. Συνολικό ύψος οφειλών 190.635,39 ευρώ και για την εξυπηρέτηση των οφειλών του θα έπρεπε να καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 1.580,22 ευρώ. Η κατάσταση οφειλών του προς το Δημόσιο διαμορφώνεται ως εξής : Α. προς την Α.Α.Δ.Ε ποσό βεβαιωμένης οφειλής ύψους 34.449,91 ευρώ (από 13.07.2018 έως 31.05.2017) Β. προς τον ΕΦΚΑ ποσό βεβαιωμένης οφειλής ύψους 41.561,79 ευρώ με ημερομηνία βεβαίωσης (31.07.2018 από 31.12.2015) Γ. προς τον ΕΦΚΑ τώx ΟΑΕΕ ποσό βεβαιωμένης οφειλής 39.461,97 ευρώ

Ο αιτών το έτος 2002 έλαβε κατασκευαστικό δάνειο από την Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε., ποσού 125.000 ευρώ προκειμένου να προβεί σε ανοικοδόμηση της οικογενειακής του στέγης επί οικοπέδου που είχε λάβει ως γονική παροχή από τη μητέρα του. Το έτος 2004 μετέφερε την ανωτέρω οφειλή κατασκευαστικού δανείου στην τράπεζα Πειραιώς, παραχωρώντας στην ανωτέρω Τράπεζα προσημείωση υποθήκης επί της οικογενειακής του στέγης. Έως το έτος 2010, αποπλήρωνε ευχερώx τις δόσεις του δανείου και όλων των καρτών του, συνολικού ποσού 1.150 ευρώ ενώ η οφειλή προς την τράπεζα Πειραιώς που αφορά από καταναλωτικό δάνειο (έως το 2005 ήταν πιστωτική κάρτα ποσού 6.000 ευρώ, το 2007 αυξήθηκε η πίστωση στα 7.000 ευρώ) αυξήθηκε ως προς το ποσό πίστωσης στο ποσό των 11.500 ευρώ το έτος 2012 και το ίδιο έτος ελήφθη η οφειλή προς την Εθνική Τράπεζα που απορρέει από σύμβαση πιστωτικής κάρτας (όπως αποδεικνύεται και από τις συμβάσεις αυτές) και τον επιβάρυναν με συνολική δόση 202 ευρώ επιπλέον των δόσεων στεγαστικού δανείου από τις τράπεζες Πειραιώς και Eurobank. Έτσι, η μηνιαία δόση όλων των δανείων του ανερχόταν σε 1.352 ευρώ, ενώ το μηνιαίο εισόδημά του το οικονομικό έτος 2011(δηλαδή για το έτος 2010) ήταν 2.631,61 ευρώ, το οικονομικό έτος 2012 (δηλαδή για το έτος 2011) ήταν 2.194,84 ευρώ και το οικονομικό έτος 2013 (δηλαδή για το έτος 2012) ήταν 3.199,50 ευρώ και περαιτέρω, το έτος 2011 η σύζυγός του εκποίησε και ποσοστό επί ακινήτου συνιδιοκτησίας της έναντι του ποσού των 59.107,79 ευρώ και το έτος 2012 πώλησε

και έτερο ακίνητό της έναντι του ποσού των 136.195,76 ευρώ(βλ. ανωτέρω σχετ.: Β.ί.5β-5δ και Β.Ι.6^α -6β και αναλυτικό πίνακα ετήσιων εισοδημάτων υπό κεφάλαιο Γ. των προτάσεων του). Ο δανεισμός του συνεχίζεται προς την τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε. και τα έλαβε επισκευαστικό δάνειο το ίδιο έτος, και σαν εξασφάλιση παραχωρεί β' προσημείωση υποθήκης στην ανωτέρω τράπεζα επί του ακινήτου ιδιοκτησίας του, ήτοι της κύριας και μοναδικής κατοικίας του. Την περίοδο εκείνη που η εργασία του δεν του απέφερε κέρδη και αποφάσισαν με τη σύζυγό του να πωλήσει και το άλλο ακίνητο ιδιοκτησίας της ώστε να μπορέσουν να αποπληρώνουν τις δανειακές τους υποχρεώσεις και να στείλουν την κόρη τους για σπουδές Ιατρικής. Τα έτη 2013 και 2014 όμως τα εισοδήματά του από το φροντιστήριο ξένων γλωσσών συρρικνώθηκαν ενώ αντίθετα οι οφειλές του προς το Δημόσιο μεγάλωναν εξαιτίας του (οφειλές προς Δ.Ο.Υ, ΙΚΑ, ΟΑΕΕ). Στη συνέχεια αντιμετώπισε οικογενειακά προβλήματα καθώς ήρθε σε διάσταση με τη σύζυγό του και τελικά το Φεβρουάριο του έτους 2016 έπαυσε πλέον να εξυπηρετεί τις οικονομικές του υποχρεώσεις.

Συνακόλουθα, συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις υπαγωγής του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα, ειδικότερα δε η έλλειψη εμπορικής ιδιότητας και η περιέλευσή του, χωρίς δόλο σε κατάσταση μόνιμης και γενικής αδυναμίας πληρωμών των ληξιπρόθεσμων χρεών του, τα οποία ούτε έχουν αναληφθεί εντός του τελευταίου έτους πριν την υποβολή της αίτησης, ούτε περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης χρέη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 1 του Νόμου. Όσον αφορά στη μηνιαία δυνατότητα αποπληρωμής του αιτούντα, το προς διάθεση στις πιστώτριες του ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών και οικογενειακών αναγκών του υπολογίζεται στο ποσό των 320 ευρώ, το οποίο θα έπρεπε να καταβάλλει στις πιστώτριες του για 3 έτη (36 μήνες). Πιο συγκεκριμένα, η συνεισφορά του αιτούντα στις οικογενειακές δαπάνες διαβίωσης ανέρχεται στο ποσό των 800 ευρώ, το οποίο θα πρέπει να αφαιρεθεί από το ατομικό του εισόδημα, ποσού 1.120 ευρώ, προκειμένου να προκύψει η μηνιαία δυνατότητα αποπληρωμής του. Περαιτέρω, δυνάμει της από 11.12.2018 προσωρινής διαταγής της Ειρηνοδίκη Υπηρεσίας, του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, ο αιτών υποχρεώθηκε να καταβάλει σύμμετρα προς τις πιστώτριες του, αρχής γενομένης από την 01^η.01.2019, το ποσό των 300 € μηνιαίως. Σε συμμόρφωση προς την προσωρινή αυτή διαταγή αποδείχθηκε ότι κατέβαλε, βάσει των προσκομισθέντων αποδεικτικών και βεβαιώσεων καταβολών και μόνο, στην πρώτη των καθ' ων το ποσό των 3.281,35 (105.85 επί 31) ευρώ και στη δεύτερη των καθ' ων το ποσό των 2.170 (70 ευρώ επί 31 αποδείξεις) ευρώ, στην Τρίτη των καθ' ων το ποσό των 347,2 ευρώ, προς τη Φορολογική Διοίκηση το ποσό των 1.054 ευρώ και προς τον ΕΦΚΑ το ποσό των 2.461,4 ευρώ (1.198.77 και 1262,63 ευρώ) ήτοι συνολικά το ποσό των 9.313,9 ευρώ (βλ. απλά φωτοαντίγραφα προσκομισθέντων δελτίων καταθέσεων και βεβαιώσεων καταβολών). Οι προσωρινές αυτές μηνιαίες καταβολές, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθ. 5 παρ. 3 και 8 παρ. 2 εδ. γ' ν. 3869/10, όπως ισχύει μετά το ν. 4549/2018 (άρθρα 61 παρ. 2 και 68 παρ. 8), συνυπολογίζονται στις καταβολές του αρθ. 8 παρ. 2 με τον επιμερισμό τους στις μηνιαίες δόσεις της οριστικής ρύθμισης κατά τον τρόπο που ορίζεται στις διατάξεις αυτές. Ενόψει του ότι κατά την τριετία της επιβαλλόμενης ρύθμισης ο αιτών καλείται να καταβάλει συνολικό ποσό 11.520 € (320 € x 36 μήνες), αφαιρώντας από αυτό, το ποσό των 9.313,9 € που έχει ήδη αποδεδειγμένα καταβάλει

απομένει το ποσό των 2.206 ευρώ, ώστε να κατανεμηθεί στον χρόνο ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2. Κατ' ακολουθίαν οι δόσεις του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 θα πρέπει να οριστούν 61,3 ευρώ για 36 μήνες για τον αιτούντα, συμμετρως καταβαλλόμενες αρχόμενες την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας και καταβλητέες εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα.

Η παραπάνω ρύθμιση του αρ. 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010 θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9§2 του Ν. 3869/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του Ν. 4549/2018 (Φ.Ε.Κ. Α' 105/14-06-2018), σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 5 της Υποπαραγράφου Α4 του Ν. 4336/2015 και τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 11 του Ν. 4346/2015, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντα, ο οποίος υποβάλει σχετικό αίτημα. Ειδικότερα, το διαθέσιμο μηνιαίο οικογενειακό εισόδημά της ανέρχεται σε 1.120 ευρώ, ποσό που είναι μικρότερο του ποσού των ευλόγων δαπανών διαβίωσής τους προσαυξημένο κατά 70%, όπως ορίστηκαν παραπάνω, στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Η αντικειμενική αξία του ακινήτου του, που αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντα και οικογενειακή του στέγη ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 53.546,21 ευρώ (βλ ΕΝΦΙΑ 2020), η οποία δεν υπερβαίνει το όριο της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας, στην περίπτωση του έγγαμου οφειλέτη, χωρίς εξαρτημένα τέκνα (180.000,00 ευρώ για τον άγαμο, προσαυξανόμενο κατά 40.000,00 ευρώ για τον έγγαμο και κατά 20.000,00 ευρώ για κάθε τέκνο και μέχρι τρία, κατ' ανώτατο όριο). Επίσης, είναι συνεργάσιμος δανειολήπτης, γεγονός που δεν αμφισβητείται από τις καθ' ών πιστώτριες. Συνεπώς, συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου για την ένταξη της κύριας κατοικίας του στη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, για εξαίρεση από την εκποίηση. Εντούτοις, βάσει του αρθρ. 9 παρ. 2 εδ β' του Ν. 3869/2010, ο οφειλέτης πρέπει να διαμορφώσει το σχέδιο διευθέτησης οφειλών με τέτοιο τρόπο, ώστε για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του να προβλέπει ότι αποπληρώνει αφενός μεν το μέγιστο της ικανότητας αποπληρωμής, αφετέρου δε ότι θα καταβάλει τέτοιο ποσό, ώστε οι πιστωτές του να βρίσκονται στην ίδια οικονομική θέση σε σύγκριση με την ικανοποίησή τους από τυχόν εκποίηση της κατοικίας από αναγκαστική εκτέλεση. Η Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4346/2015 αναφέρει ότι «ειδική μέριμνα λαμβάνεται ώστε να μη βλάπτονται τα συμφέροντα των πιστωτών, καθώς τίθεται ως βάση του ποσού που θα λάβουν δυνάμει του σχεδίου ρύθμισης το ποσό το οποίο θα ελάμβαναν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης της κύριας κατοικίας του οφειλέτη». Συνεπώς, σημασία πλέον για το τι θα καταβάλει ο οφειλέτης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, έχει η εμπορική αξία αυτής μειωμένη κατά τα έξοδα της εκτέλεσης, ενώ για την εκτίμηση της αξίας του ακινήτου που κατάσχετα, λαμβάνεται υπόψη η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης. Η αξία αυτή ορίζεται και ως τιμή πρώτης προσφοράς με βάση τη

διάταξη του άρθρου 993 παρ. 2 και 995 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του Ν. 4335/2015. Πριν επέλθει η τροποποίηση αυτή ίσχυε η κατ' εκτίμηση αξία από το δικαστικό επιμελητή ή τον προσληφθέντα πραγματογνώμονα, η οποία δεν μπορούσε να υπολείπεται της αντικειμενικής αξίας και ο προσδιορισμός της τιμής πρώτης προσφοράς γινόταν στα 2/3 της εκτιμηθείσας αξίας ή στην αντικειμενική αξία αντίστοιχα, κάτι που δεν ισχύει σήμερα και δεν καταλαμβάνει στο ρυθμιστικό πεδίο της την υπό κρίση αίτηση. Συνεπώς, στο πλαίσιο της ρύθμισης αυτής του αρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές ίσες με το ποσό του ανταλλάγματος που θα επιτυγχανόταν από την αναγκαστική εκποίηση του ακινήτου της κύριας κατοικίας του αιτούντα.

Ειδικότερα, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, και με δεδομένο ότι ο αιτών προσκόμισε εκτίμηση εμπορικής αξίας από πιστοποιημένο εκτιμητή, (βλ έκθεση εκτίμησης της Ιωάννας Σκουρη) η εμπορική αξία του ακινήτου του, λαμβανομένων υπόψη του είδους του ακινήτου, της θέσης του, του εμβαδού του, της παλαιότητάς του αλλά και μετά από έρευνα στο διαδίκτυο σε ιστοσελίδες πώλησης ακινήτων ιδίων χαρακτηριστικών με το επίδικο (ενδεικτικά: www.xe.gr), σε συνδυασμό και με την αντικειμενική του αξία, ανέρχεται, κατά την εκτίμηση του παρόντος Δικαστηρίου, σε 115.000 ευρώ, ήτοι έχει αξία μικρότερη από τις οφειλές του προς τις πιστώτριες. Τα δε έξοδα εκτέλεσης υπολογίζεται ότι θα ανέρχονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης στο ποσό των 3.000 ευρώ. Το ποσό αυτό των 112.000 ευρώ (115.000 ευρώ εμπορική αξία της κύριας κατοικίας του αιτούντα, στο πλαίσιο αναγκαστικής εκτέλεσης - 3.000 ευρώ έξοδα αναγκαστικής εκτέλεσης) αποτελεί το υποχρεωτικό, κατά τον νόμο, ανάλλαγμα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντα. Όσον αφορά τον χρόνο αποπληρωμής του ποσού αυτού, ορίζεται από το παρόν Δικαστήριο σε είκοσι (20) έτη, ήτοι διακόσιες σαράντα (240) μηνιαίες δόσεις, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με όσα ανωτέρω αναλυτικώς εξετάθησαν, πρέπει η ρύθμιση να ξεκινήσει τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Οι μηνιαίες καταβολές για τα είκοσι έτη της παρούσας ρύθμισης θα είναι ποσού 466,6 ευρώ μηνιαίως και επί διακόσιους σαράντα μήνες (20 έτη X 12 μήνες), εντόκως κατά τα ανωτέρω, η δε καταβολή θα γίνεται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός. Όσον αφορά τη διανομή του ποσού των μηνιαίων δόσεων της παρούσας ρύθμισης, αυτή θα γίνει αναλογικά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 974 επ. του Κ.Πολ.Δ. περί διανομής του πλειστηριάσματος επί αναγκαστικού πλειστηριασμού, μόνον σε περίπτωση μη επάρκειάς του, με βάση την ύπαρξη

ή μη προνομίων για τις απαιτήσεις των πιστωτών, με την οποία συνδέεται το μέγεθος της Ικανοποίησης κάθε κατηγορίας (γενικών ή ειδικών προνομιούχων και ανεγγύων), κατά την αναλογία και τον τρόπο που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 977 του Κ.Πολ.Δ. Η κατανομή των μηνιαίων δόσεων θα γίνει αναλογικά σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 974 επ. ΚΠολΔ (βλ. ειδικότερα άρθρο 977 παρ. 3 εδαφ. γ' και 1007 ΚΠολΔ για την ύπαρξη ενυπόθηκων απαιτήσεων και μη προνομιούχων απαιτήσεων), εξομοιώνεται δε πλήρως ο ενυπόθηκος με τον προσημειούχο δανειστή, με μόνη την διαφορά ως προς τον τρόπο οριστικής ή τυχαίας κατάταξης κατ' άρθρο 1007 παρ. 1 (ΑΠ 31/2009 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Επισημαίνεται ότι σε περίπτωση κατά την οποία με τις ως άνω καταβολές, επέλθει πλήρης και ολοσχερής εξόφληση κάποιων εκ των δανειακών συμβάσεων του αιτούντα μέσα στον ανωτέρω οριζόμενο χρόνο της ρυθμίσεως του άρθρου 9 παρ. 2, ο αιτών θα πάψει να καταβάλει μέρος της ορισθείσας δια της παρούσης μηνιαίας καταβολής της ως άνω ρυθμίσεως που αντιστοιχεί στην εξόφληση της δανειακής σύμβασης που εξοφλήθηκε ολοσχερώς, ακόμα και αν δεν έχει παρέλθει ο οριζόμενος χρόνος αυτών, εφόσον δεν συνάδει με το πνεύμα του νομοθέτη η καταβολή μεγαλύτερων ποσών από εκείνων που πρέπει σύμφωνα με το νόμο να καταβληθούν.

Υπενθυμίζεται, επίσης, στον αιτούντα ότι εάν κατά τη διάρκεια της ρύθμισης προκύψει οποιαδήποτε αξιολογη βελτίωση των εισοδημάτων του ή των περιουσιακών του στοιχείων, υποχρεούται να γνωστοποιήσει τούτο στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου μέσα σε ένα μήνα από τότε που αυτή θα συμβεί, προκειμένου να ενημερωθούν οι πιστωτές του (άρθρο 8 παρ.3 του ν. 3869/2010), διότι, σε περίπτωση που δεν το πράξει, κινδυνεύει να υποστεί τις προβλεπόμενες συνέπειες της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Παράβολο ερημοδικίας δεν θα οριστεί διότι δεν προβλέπεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας κατά της αποφάσεως αυτής (άρθρο 14 ν. 3869/2010). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΛΗΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης, τρίτης, πέμπτης, έκτης, έβδομης των καθ' ων και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΛΕΧΕΤΑΙ τυπικά και απορρίπτει ουσία την αυτοτελή παρέμβαση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΟΡΙΖΕΙ για τον αιτούντα τις δόσεις του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 θα πρέπει να οριστούν 61,3 ευρώ για 36 μήνες, αρχόμενες την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας και καταβλητέες εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα..

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντα η κάθετη ιδιοκτησία ήτοι: το οικοπέδου εκτάσεως 137,65τμ επί της οδού ~~.....~~ και η επ' αυτού κτίσματος-ισόγειας οικίας, επιφάνειας του όλου οικοπέδου 138,00 τ.μ. και της ισόγειας επ' αυτού οικίας 101 τ.μ, που φέρει αριθμό ΚΑΕΚ ~~.....~~

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της ως άνω κατοικίας του, προς τις καθ'ών πιστώτριές της, σε είκοσι έτη, ήτοι σε διακόσιες σαράντα (240) μηνιαίες δόσεις, το συνολικό ποσό των εκατόν δώδεκα χιλιάδων (112.000€), κατανεμόμενο, περαιτέρω, αναλογικά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 974 επ. του Κ.Πολ.Δ. περί διανομής του πλειστηριάσματος επί αναγκαστικού πλειστηριασμού μόνον σε περίπτωση μη επάρκειάς του, με βάση την ύπαρξη ή μη προνομίων για τις απαιτήσεις των πιστωτών, με την οποία συνδέεται το μέγεθος της ικανοποίησης κάθε κατηγορίας (γενικών ή ειδικών προνομούχων και ανεγγύων), κατά την αναλογία και τον τρόπο που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 977 του Κ.Πολ.Δ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Οι μηνιαίες καταβολές θα διανέμονται με τον τρόπο που εξειδικεύεται στο ιστορικό της παρούσης, θα γίνονται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μήνα, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης της παρούσας απόφασης μήνα και θα είναι ποσού τετρακοσίων εξήντα έξι ευρώ και έξι λεπτών (466,6€) μηνιαίως, εντόκως κατά τα ανωτέρω.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο Κορωπί στις 19/04/2023, σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΙΣΤΡΑ ΕΡΜΙΟΝΗ

ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

